

ÖSSZEKÖTŐ

A PTE Egészségügyi Főiskolai Kar Információs Lapja

2001. április

X./2.

<i>10 éves az Egészségügyi Főiskolai Kar.....</i>	<i>2</i>
<i> Karunk fennállásának 10. évfordulója</i>	<i>2</i>
<i> Az ünnepség pillanatai – vendégeink köszöntői.....</i>	<i>4</i>
<i> Ünnepi megemlékezés a Pécsi Tudományegyetem Egészségügyi Főiskolai Kar 10 éves jubileumán – Dr. Buda József.....</i>	<i>5</i>
<i> A Tudományos Diákköri munka jelentősége az egészségügyi főiskolai képzésben – Dr. Rozsos István.....</i>	<i>18</i>
<i> Az Egészségügyi Főiskolai Kar perspektívái – Dr. Illei György.....</i>	<i>22</i>
<i> Főigazgatói dicséretetek.....</i>	<i>28</i>
<i> Az ünnepség fogadással zárult.....</i>	<i>30</i>
<i>In memoriam Kishonti Kálmán.....</i>	<i>31</i>
<i>In memoriam Dr. Vörös Sándor.....</i>	<i>32</i>
<i>Tájékoztató az Egészségügyi Főiskolai Kar Tanácsának üléseiről és Főigazgatói Vezetői Értekezletről.....</i>	<i>34</i>
<i>Tudományos Diákköri hírek, információk</i>	<i>43</i>
<i>2001. évi Kari TDK-konferencia.....</i>	<i>43</i>
<i>Alapítványi pályázati lehetőség.....</i>	<i>44</i>

*Pécsi Tudományegyetem
Egészségügyi Főiskolai Kar*

ÖSSZEKÖTŐ

Karunk fennállásának 10. évfordulója

2000. december 13-án tartottuk Karunk fennállásának 10 éves jubileumi ünnepségét. Az ünnepség helyszíne a Magyar Tudományos Akadémia Pécsi Akadémiai Bizottságának székháza volt.

Az ünnepi programon résztvett Dr. Csontos András, az Oktatási Minisztérium főtanácsadója; Dr. Sipos Béla egyetemi tanár, a PTE általános rektorhelyettese; Dr. Bellyei Árpád egyetemi tanár, rektorhelyettes, a PTE Orvostudományi és Egészségtudományi Centrumának elnöke; Dr. Fischer Emil egyetemi tanár, a PTE Általános Orvostudományi Karának dékánja; továbbá Dr. Pogány Magdolna főiskolai docens a Szegedi Tudományegyetem Egészségügyi Főiskolai Karának és Dr. Horváth László főiskolai docens, szakigazgatóhelyettes a Debreceni Tudományegyetem Egészségügyi Főiskolai Karának képviselőjében.

Képzési Központjainkat oktatók, hallgatók, oktatást segítő 30–30 főnyi delegációja képviselte a Jubileumi Ünnepségen.

Az ünnepség programja az alábbi volt:

1. Megnyitó

Dr. Tahin Tamás főiskolai tanár, főigazgató

2. Néhány mozaik az Egészségügyi Főiskolai Kar 10 éves történetéből

Dr. Buda József főiskolai tanár, főigazgatói tanácsadó

3. A Tudományos Diákköri munka jelentősége az egészségügyi főiskolai képzésben

Dr. Rozsos István egyetemi tanár

4. Az Egészségügyi Főiskolai Kar perspektívái

Dr. Illei György főiskolai tanár, tudományos és fejlesztési főigazgatóhelyettes

5. A Tudományos Diákkör előadásai

Csoportos attitűdök jelentősége a személyügyi munkában
Szegő Zsuzsanna Sarolta általános szociális munkás

Szívtranszplantált betegek táplálkozási terápiája
Juhász Attila dietetikus

Ligamentum talofibulare anterius rupturája utáni konzervatív kezelés eredményeinek nyomonkövetése stabilométerrel
Horváth Mónika gyógytornász

Bölcsőhalál
Hajmásiné Rakos Szilvia védőnő

6. Jutalmak átadása

7. Zárszó

Dr. Komáromy László főiskolai tanár, általános főigazgatóhelyettes

Főigazgató úr megnyitójában méltatta a Kar 10 éves tevékenységét, ennek jelentőségét a magyar egészségügyi felsőoktatás szempontjaiból. Köszönetet mondott mindazoknak, akik az eltelt 10 év alatt a kari tevékenység széles spektrumában mindent megtettek az eredményes munka érdekében.

ÖSSZEKÖTŐ

Külön köszönetet mondott Dr. Bauer Miklós, Dr. Kelényi Gábor és Dr. Bellyei Árpád egyetemi tanároknak, akik az eltelt 10 év alatt a Pécsi Orvostudományi Egyetem rektoraiként irányították a Kar munkáját. Méltatta az egészségügyi főiskolai képzés, majd az Egészségügyi Főiskolai Kar közvetlen irányításában közreműködők áldozatos tevékenységét. Elsőként kegyelettel emlékezett meg a korán elhunyt Dr. Keller Gábor egyetemi tanárról, a Kar első főigazgatójáról, majd Dr. Buda József főiskolai tanárnak fejezte ki köszönetét, aki 1991–1999-ig látta el a főigazgatói feladatokat. Hasonlóan a Kar köszönetét fejezte ki a képzés indulásakor tagozatigazgatói – mai szóhasználattal képzési központ igazgatói – munkát végző Dr. Kiss Ilona főiskolai docensnek (Zalaegerszeg), Dr. Lakner László tb. főiskolai docensnek (Szombathely) és Dr. Újsághy Erzsébet főiskolai docensnek (Kaposvár).

A megnyitóban a főigazgató úr bejelentette, hogy a Dr. Buda József tanszékvezető főiskolai tanár által írt "Jubileumi évkönyv 1989–1999" címmel a 10. évfordulóra megjelent a Kar történetét bemutató könyvsorozat első kötete, mely hűen dokumentálja az eltelt évek történetét.

Dr. Tahin Tamás megnyitója után vendégeink köszöntötték a 10 éves fennállását ünneplő Karunkat.

A köszöntő után hangzottak el a programban feltüntetett előadások, melyeket a következő oldalakon adunk közre.

Dr. Tahin Tamás főigazgató megnyitja az ünnepséget

ÖSSZEKÖTŐ

Az ünnepség pillanatai –

Vendégeink köszöntői

*Dr. Sipos Béla egyetemi tanár,
a PTE általános rektorhelyettese*

*Dr. Bollyai Árpád egyetemi tanár,
az Orvostudományi és Egészségtudományi
Centrum elnöke*

*Dr. Fischer Enikő egyetemi tanár,
az Általános Orvostudományi Kar dékánja*

*Dr. Pogány Magdolna főiskolai docens,
Szegedi Tudományegyetem, Egészségügyi Főiskolai Kar*

*Dr. Horváth László főiskolai docens,
Debreceni Tudományegyetem, Egészségügyi Főiskolai Kar*

4 **10 éves az Egészségügyi Főiskolai Kar**

"Az életet visszafele nézve lehet megérteni,
de előre tekintve kell megélni."

Kőrösgárd

Ünnepi megemlékezés a PTE EFK 10 éves jubileumán

Dr. Buda József főiskolai tanár, főigazgatói tanácsadó

Az 1980-as évek végére a diplomás paramedikális személyzet képzésének, a képzés dunántúli meghonosításának igénye, a megyei egészségügyi közigazgatási szakemberek körében, a POTE falain kívül, fogalmazódott meg, tekintettel a nagyfokú védőnő, ápoló, gyógytornász, dietetikus és más egészségügyi diplomás szakember hiányra. Több dunántúli megyei főorvos kopogtatott a Szociális és Egészségügyi Minisztérium ajtajain, felajánlva, hogy a megyék még anyagiakkal is támogatnák, ha védőnő, gyógytornász, ápoló, dietetikus, vagy szociális munkás képzést indíthatnának főiskolai szinten. A képzéshez elengedhetetlenül szükséges infrastruktúra is elérhetővé vált, mivel erre az időre az MSZMP Oktatási Igazgatóságok megszűntével,

az épületek bérleményként hasznosításra kerülhettek. A szombathelyi lokálpatrióták kapva az alkalmon, ha már az évtizedes vágyuk, az orvostudományi egyetem alapítása nem is valósulhatott meg, legalább főiskolai szintű képzés induljon. Az igényük megalapozott, mivel Vas megyében is igen nagyfokú volt a diplomás paramedikális szakemberhiány, pl. védőnői állásból 30 várt betöltésre. A zalaegerszegiek fájó pontként emlegették, hogy a fogadókészség hiánya miatt a tanítóképző Szombathelyre települt. Zala megyében pedig a nemzetközi híró gyógyfürdők igényeltek mind több gyógytornászt. Most kedvező alkalom ígérkezett itt is a főiskolai képzés indítására. Kaposvárott és Somogy megyében is egyre nehezebben megoldható probléma a főiskolai végzettséggel rendelkező szakemberek letelepítése. A képzési helyek – Budapest, Szeged, Miskolc – nagy távolsága, valamint az alacsony képzési létszámokból adódó diplomások száma nem tette lehetővé a megürült állások betölthetőségét, nem is szólva az állásfejlesztésből adódó igények kielégíthetőségéről. A dunántúli megyékből felvett hallgatók, partnerkapcsolataikat kiépítve mindössze elenyésző számban jöttek vissza a szülőföldjükre. Mindezekben túl Pécsen pedig már évek óta dédelgetett terv volt, az I. sz. Belgyógyászati Klinika bázisán a dietetikus képzés indítása.

A szombathelyi, zalaegerszegi, kaposvári, valamint a pécsi kezdeményezések eredményeként a

ÖSSZEKÖTŐ

Szociális és Egészségügyi Minisztériumban is megfogalmazódott, hogy a sürgősen megoldandó társadalmi igény alapján most már elodázhatatlan az egészségügyi főiskolai képzés indítása és kibővítése szociális szakemberképzéssel. Mindezekhez kedvező háttérként kínálkozott az üresen álló MSZMP Oktatási Igazgatósági épületeinek igénybevétele, valamint a megyék részéről felajánlott költségvetési támogatás kilátásba helyezése.

1989. május 30-án kelt leiratban Dr. Lukáts Jenő szociális és egészségügyi minisztériumi főosztályvezető a Pécsi Orvostudományi Egyetem akkori rektorához – Dr. Bauer Miklóshoz – címezve kéri az egyetemi vezetés véleményét egészségügyi főiskolai kar létesítésének kilátásba helyezéséről, mivel a megyei kezdeményezések csak a POTE bázisán realizálhatók. Mielőtt az egyetemi állásfoglalás megszülethetett, máris egy újabb minisztériumi leirat érkezett a POTE-ra, mellékelve a megye-POTE-minisztérium között kötendő megállapodás-tervezetét. **Június 16-i** keltezéssel Dr. Hajnal József egyetemi főtitkár feljegyzésként javaslatot készített a POTE rektora részére, amelyben javasolja, hogy kérje ki az Egyetemi Tanács hozzájárulását önálló főiskolai szakok létesítésére. Szeretném itt a figyelmet felhívni arra, hogy két hét elteltével már nem karról, hanem szakokról esett szó. Az egyetemi nyilatkozat ugyan még késik, ennek ellenére a Szociális és Egészségügyi Minisztériumban egyeztető megbeszélésre kerül sor **június 19-én**, amelynek eredményeként Dr. Bauer Miklós rektor **június 21-én** összehívta a POTE rendkívüli tanácsulását, amelynek első napirendi pontjaként szerepelt a főiskolai kar létesítése, amelyet rövid vita után egy tartózkodással a Tanács elfogadott.

A következő hetekben a Szociális és Egészségügyi Minisztériumban sorra aláírták a megállapodásokat: június 30-án a kaposvárit, július 2-án a szombathelyit, végül július 4-én a zalaegerszegit.

A szerződések aláírása után újabb főtitkári feljegyzés készült a rektor számára, a főiskolai képzés indításával kapcsolatosan. Érdeemes néhány mondatot idézni belőle:

"Meghatározandó, hogy mi a feladata az Egészségügyi Főiskolának (ez egy újabb terminológia), illetve a létesítendő szakoknak. A kihelyezett szakoknál szerencsés lenne ismerni a távlati elképzeléseket... önálló intézményekké váljanak, vagy nagyobb perspektívában is az egyetemhez kapcsolt képzési rendszerek lesznek. Nem biztos, hogy szerencsés az előkészítésnek az a formája, hogy a minisztérium közvetlen irányítással hozta létre ezeket a tárgyalásokat és az egyetemek ebbe csak mint félkész áruba kapcsolódnak bele, így például az egyetemek az előkészítő megbeszéléseken nem vettek részt és néhány kérdés indítéka ennek következtében még mind a mai napig nem ismert..."

Ugyanezen a napon egy újabb főtitkári feljegyzés is készült az egészségügyi diétetika kar(!) létesítésének aktuális kérdéseiről. (A diétetikus szak itt most karként szerepell!)

A diétetikus szak (kar) létesítésének előfeltételeként egy 50 millió forintos beruházás szerepel az egyetemi konyhaépület kibővítéseként.

A nyári szünetet követően történelmi jelentőségű miniszteri okirat érkezett a POTE rektorához címezve:

ÖSSZEKÖTŐ

21.120/1989.

OKIRAT

Főiskolai szaknevelésről

Az okirattal az 1983. évi 3. törvény végrehajtására kiadott 42/1981. (XV. 11.) MT és, továbbá az 1. /1977. évi/ paragrafban megnevezett jogszabályok 4. cikkével) eljárással együtt, érvényben van.

• FŐISKOLAI SZAKNEVELÉS (OKIRAT)

1990. évi módosítás 1. sz. hatálya

Főiskolai elnökségi határozat

Főiskolai elnökségi határozat

Főiskolai elnökségi határozat

Főiskolai elnökségi határozat

Főiskolai elnökségi határozat

Főiskolai képzési terv, alapvető programok.

• Főiskolai terv

- Főiskolai terv, alapvető programok, 1990. évi módosítás 1. sz. hatálya
- Főiskolai terv, alapvető programok, 1990. évi módosítás 1. sz. hatálya
- Főiskolai terv, alapvető programok, 1990. évi módosítás 1. sz. hatálya
- Főiskolai terv, alapvető programok, 1990. évi módosítás 1. sz. hatálya

1989. évi módosítás 1. sz. hatálya

Dr. Csizsik Rózsa

Az alapító okirat kiadását követően a megyei székhelyeken felgyorsultak az események. Megkezdődött a volt pártingatlanok átalakítása az egészségügyi főiskolai képzés feltételeinek megfelelően. Pécssett viszont teljes a bizonytalanság a dietetikus szak letelepíthetősége körül, mert beruházásra nincs minisztériumi pénz, itt is bérlemény után kell nézni, mert itt is szabadultak fel pártingatlanok. Lehetőségként vetődött fel pl. a volt Megyei Munkásörsg épületének bérbevétele. Sajnos ez a lehetőség hamarosan kútba esett. Pécssett a szakszerűtlen IMS technológiával épített úgynevezett magasház életveszélyessé vált. Mindenkit ki kellett költöztetni, köztük a KSH Baranya Megyei Igazgatóságát is. A KSH hivatalok az üresen álló munkásörsg épületben nyertek elhelyezést.

Erre az időre elodázhatatlanná vált a főiskolai képzésben résztvevő vezetők megbízása is. Elsőként Dr. Keller Gábor egyetemi tanár személyzeti osztályvezető kapott megbízást az Egészségügyi Főiskolai Szak (!) szervezési feladatainak ellátására. Majd Dr. Kiss Ilona, Dr. Lakner László, és Dr. Ujsághy Erzsébet megyei főorvosok kaptak megbízást tagozatigazgatói feladatokra, Dr. Cholnoky Péter, Dr. Gyódi Gyula, Dr. Laky Rezső osztályvezető főorvosok és Dr. Mózsik Gyula egyetemi tanár pedig szakvezetői megbízást kaptak. A Szociális Munkás Szak vezetője egyelőre még nincs megnevezve, pedig itt adódna a legtöbb feladat, mivel ilyen képzés hazánkban 40 év után csak most indulhat újra. A megbízások annál is inkább sürgetőek voltak, mivel lejárt a felvételi jelentkezések határideje. A meghirdetett 160 helyre 209-en adtak be felvételi kérelmet. A főiskolai képzés indítása ugyan lassan, de halad előre, azonban még nagyon sok a bizonytalanság a jövőt illetően. **Most már elképesztően hangzik, de még az is felvetődött,** hogy a főiskolai szakokra történő felvételhez kell-e érettségifeltétel? A felvetődött számtalan kérdés tisztázása, valamint az előkészületi munkák felgyorsítása érdekében minisztériumi bizottság érkezett a POTE-ra. A tárgyalásokról vastag jegyzőkönyv tanúskodik, amely a jövőbeni olvasó számára nagyon tanulságos lehet majd. Szeretnék itt emlékeztetni arra is, hogy erre az időszakra esik hazánkban a gazdasági rendszerváltás, majd a politikai elit cseréje, amely egyetemünket sem hagyta érintetlenül. Megjelent a "Felelősséggel a jövőnkért" 13 pontos követelés, megalakult az Egyetemi Reform Bizottság, az 1956-os eseményeket követő megtorlásokat feltáró bizottsági munka. Mindezek az egyetemi falak között is zajló változások bár csak érintően, de hatnak a főiskolai képzés indítására is. Megfogalmazódott,

ÖSSZEKÖTŐ

hogyan a főiskolai képzés az aktuális terminológia, és nem a karrá való alakítás. Ismételt hangot kapott az az elképzelés is, hogy ezen új képzési forma lehetőségeket nyújt majd arra, hogy azok, akik az orvoscépzésre alkalmatlanná váltak, átsikolázhassanak a főiskolai szintre. Ez ugyan ellentmond a másik oldalon meghatározott minőségi követelményeknek, a tanrendi előírásoknak, a vélemény azonban terjed tovább.

Március 21-én újabb kormányrendelet jelent meg a volt MSZMP vagyonának hasznosításáról. A rendelet értelmében az ingatlanokat a megjelölt hasznosítási célra az új kezelők térítés nélkül könyvjóváírással kapják meg, szemben az eddigi bérleti szerződésekkel, amelyek érvényüket veszítik. A rendelkezés számunkra kedvező, bár egy sor újabb adminisztratív feladatot jelentett. A kormányhatározat mellékletében a zalaegerszegi MSZMP Oktatási Igazgatóság kezelői joga a Számviteli Főiskolai lobbieredményessége révén a POTE-t, illetve a PSZF Zalaegerszegi Intézetét illeti meg, szemben az eredeti szerződéssel. Az épülettel kapcsolatos huzavona ezzel egy tengeri kigyóvá változott, amelynek megoldása 5 évet vett igénybe! A pécsi képzés letelepítése továbbra is problematikus, mivel az önkormányzattal folytatott tárgyalások eredményeként szóba jött Rét u. 4. sz. épület is; azonban előre 5 évre kérték a bérleti díjat egy összegben, ami 7 millió forintot jelentett. Ettől a kötelezettségvállalástól költségvetési fedezet híján az egyetemünk eltekintett. Az idő azonban könyörtelenül haladt előre: lezajlottak a felvételi vizsgák, aminek eredményeként 122 hallgató nyert felvételt az első évfolyamra. A nyári felkészülés után, szeptember elején zajlottak a tagozati évnvítók. A pécsi, valamint a zalaegerszegi épületügyek megoldatlansága miatt

felvetődött, hogy a képzést össze kellene vonni a két problémamentes helyre, Kaposvárra, illetve Szombathelyre. Bár a vezetés erőfeszítései megosztottak az infrastrukturális kérdések megoldása, a képzés indításával kapcsolatos feladatok, valamint a rendszerváltásból adódott sajátos helyzet között, a képzés zavartalanul folytatódott. Még arra is jutott a figyelemből, hogy a hallgatói élet felejthetetlen diákélményekkel is emlékeztető legyen, különféle rendezvények – így pl. gólyabál megszervezése – sem maradhatott el.

1991 elején az egyetemi tanácsok, valamint az intézményi Sz.M.Sz-ek törvényes alapját képező rendeletek hatályon kívül helyezése után az Egyetemi Kerekasztal, Egyetemi Küldöttértekezlet összehívására tett javaslatot. Az Egyetemi küldöttértekezlet munkálatai alapján március 19-én megalakult a **POTE új Egyetemi Tanácsa**. Az új tanács megalakulását követően a rektori vezetés: rektor, három rektorhelyettes, valamint az EFK főigazgatója; Dr. Keller Gábor, lemondtak vezetői megbízatásukról.

Az új rektor megválasztásáig ügyvezető rektort bíztak meg, Dr. Harsányi László volt rektorhelyettes személyében. Március 21-én tartott tanácsülésen titkos szavazással Dr. Kelényi Gábor egyetemi tanárt választották rektorra. Ebben az időben az EFK egyik legfontosabb feladata – a II. évfolyam oktatására való felkészülés mellett – a diplomás ápoló szak indításának előkészítése volt, figyelemmel az e területen jelentkező társadalmi igényre. Közben Dr. Réthelyi Miklós minisztériumi főosztályvezető is felveti a zalaegerszegi képzés áttelepítésének gondolatát az épületügyek megoldatlansága miatt. Végül egy "viharos" minisztériumi értekezleten a zalaegerszegi épület kezelői joga 50–50%-os megosztásban lett meghatározva, szemben az eddigi 92–8%-ossal. Ugyanakkor a

ÖSSZEKÖTŐ

Szombathelyi Önkormányzattól a kollegiumi gondok megoldása érdekében egy épületet kaptunk könyvjóváírással történő átvételre. A pécsi épületügy is megoldódni látszik, mivel a főhatóságtól konkrét ígéretet kaptam a bérleti díj költségvetési támogatására. Személyzeti kérdésekben is újra lépni kellett. Dr. Mózsik Gyula és Dr. Kiskovács Melinda lemondtak szakvezetői megbízásukról. Helyettük Dr. Figler Mária és Dr. Takács Magdolna lettek szakvezetők. Az eddig ügyvezetőként megbízott féléllású EFK vezető teljes állású főigazgatói megbízást kapott. Az EFK új vezetője előtt álló megoldandó feladatok a következőkben foglalhatók össze:

Az EFK új vezetője előtt álló megoldandó feladatok:

1. A megalapított képzést egységes kari koncepció alapján meg kell szervezni.

A helyi szerződésekből adódóan az egyes tagozatok külön "főiskolának" szerepeltették magukat meglehetősen nagy önállósággal. Egyik jellemző példa erre, hogy az alapítólevél egy védőnő szakot említ két képzési hellyel, ami viszont úgy realizálódott, hogy mind Kaposváron, mint Szombathelyen a konkrét képzési tematika annyira különbözött egymástól, hogy egyik helyről a másikra adott esetben nem lehetett a hallgatóknak átiratkozni.

2. Ki kell dolgozni egy egységes fejlesztési koncepciót és sorrendiséget.

Ismerve a magyar ápolásügy helyzetét, a WHO társadalom-egészségügyi programjait és azokhoz kapcsolódó dokumentumokat /People's needs for nursing care: "European study, Copenhagen, WHO Regional Office for Europe 1987., "European Conference on Nursing" – Copenhagen, WHO Regional Office for Europe 1989., "A Bécsi Nyilatkozat az Egészséget mindenkinek

európai célkitűzéseit támogató ápolásügyről" Bécs 1988., az "Egészségügyi munkaerő-fejlesztés, az Egészséget mindenkinek támogatására" EUR/RC 37/R7 számú határozatot/, amelyekből egyértelműen kitűnik, hogy ahhoz, hogy az ápolás képes legyen küldetésének teljesítésére, professzióvá kell fejlődnie, mivel az ápolás, mint hivatás a saját szakmaiságából táplálkozva már nem az orvosi tevékenység függeléke, hanem a tudományból részesülő diszciplína. Ugyanis azokban az országokban, ahol az ápolást nem fejlesztették, a lakosság egészségi állapota nem tükrözi vissza az orvoslás fejlettségi szintjét – olvashatók a WHO dokumentumaiban. Mindezek alapján, nem lehetett kérdés, hogy az indítandó következő szak csak a Diplomás Ápoló Szak lehet. Utána jöhet majd szóba a laboratóriumi, az ikonográfus, a szülésznő, a társadalombiztosítási, a dentálhigiénikus, az elektrofiziológus, természetgyógyász...stb. főiskolai szintű képzés közül az, amelyik megfelelő társadalmi támogatást nyer.

Az egyes tagozatok vonatkozásában pedig a fejlesztés arra irányuljon, hogy tagozatonként legalább 3-3 szak működjen, gondolva arra az esetre is, ha valamelyik képzés iránt csökken az érdeklődés, a másik kettőn még mindig legyen elegendő számú hallgató. Ennek megfelelően az egyes képzési helyek meghatározásában nem hagyható figyelmen kívül az egymás közti földrajzi távolság sem.

Erőfeszítést kell kifejtetni annak érdekében, hogy az egészségügyi főiskolai 6 féléves képzés 8 félévesre emelkedjen. Hazánkban 40 év után újraindított Általános Szociális Munkás Szak már 8 féléves, az Európai Közösség ajánlásában szereplő diplomás ápolóképzés óraszámja csak 8 féléves képzési idővel valósítható meg. Egyetemi továbbtanulás esetén is más megítélés alá esett a 6 féléves és a 8

ÖSSZEKÖTŐ

téleves képzés, a hatályos rendelkezések szerint.

Mindent el kell követni azért, hogy a *de facto* kari struktúra mielőbb *de jure* módon is elismerést nyerjen.

3. Rendezni kell az infrastrukturális problémákat:

Pécsett nincs tagozati székház. A dietetikusok képzése a leghetlenebb helyeken történik /a 400 Ágyas Klinika könyvtárának előszobájában, a konyhaüzem egyik főzőhelyiségében, stb./.

Eredményessé kell tenni a pécsi Önkormányzati tárgyalásokat.

Kaposvárott az IMS technológia miatt életveszélyessé válható épületet sürgősen biztonságossá tétetni. A zalaegerszegi "társbérleti viszonyt" mielőbb megszüntetni. A Szombathelyi Tagozaton a kollégiumi célokat szolgáló tetőtérbeépítést mielőbb befejezni, tornacsarnokot építeni a mindezen célokra anyagi forrást biztosítani.

4. Elérendő, hogy a legkülönbözőbb helyekről kinevezett, a maguk területén kiemelkedő teljesítményű szakemberek "aulikus" felsőoktatási szakemberekké váljanak, elfogadva a felsőoktatás követelményrendszerét.

A felsőoktatás rendszere pedig fogadja be őket, egyik sem tűnt könnyűnek.

Hihetetlenül hangzik, de valóban megtörtént eset az alábbi:

/Az egyetemi közvélemény formálásban tekintélyes szakember vetette fel/ – "komolyan aggódok egyetemünk tekintélye miatt, mert "ezek" // itt vannak" /válasz/ – "miért az EFK miatt aggódik, miért nem az orvoképzés presztízsét félti, hiszen mindkét helyen ugyanazon személyek oktatnak." /az előző elvörösödve folytatta/ – "nem a pécsiek miatt aggódok, hanem a vidékiek miatt" /újabb válasz erre is/ – "... csak az a kérdésem, hogy a pécsiek kandidátusi oklevele mennyivel rangosabb a Kaposvárott,

Szombathelyen vagy a Zalaegerszegen oktató kandidátusokénál?

/POTE az idejű rektora/ – "a vitát berekesztem."

Tankönyv-, jegyzettámogatási keret szétosztásakor történt:

– "2/3 rész az orvostanhallgatóknak, 1/3 rész pedig a főiskolai hallgatóknak ítéendő, mivel ők alacsonyabb színvonalú képzésben vesznek részt" – hangzott a döntési javaslat.

/válasz/

– "A feltevés teljesen jogos //, ugyanis ha a két kezemben lévő jegyzetet elviszem a nyomdába, akkor az orvoképzési "A" betű kinyomtatása lesz a drágább, mert az egyetemi betű, a főiskolai "A" betű kinyomtatása pedig olcsóbb lesz, mivel az főiskolai betű! Remélem mindenki egyetért velem." – A vita tovább folytatódott...

Ismételten és ismételten a főiskolai képzés helyett középkaderképzési emlegetnek.

5. Ki kell építeni a külföldi kapcsolatokat

Anglia, Hollandia USA, Finnország felsőoktatási intézményeivel, mivel náluk már e főiskolai szintű képzésnek nagy hagyományai vannak.

Vendégprofesszorokat kell meghívni. A kiépült kapcsolatok alapján pedig lehetővé kell tenni az EFK oktatóinak, hogy külföldön szerezhessenek megfelelő tapasztalatokat, majd pedig a főiskolai hallgatóink is, hogy kiutazhassanak gyakorlatra.

6. Külön feladatként jelentkezik a Főiskolai Tanári Testület létrehozása

a tudományos minősítéssel rendelkező oktatókból.

7. Az oktatómunka elsődleges-ségének biztosítása mellett, az adott lehetőségek keretei között **meg kell kezdeni a tudományos munkát**, ami nélkül színvonalas oktatás nem képzelhető el. Az elindított tudományos munka kell, hogy képezze az alapjait a tudományos diákköri tevékenységnek.

ÖSSZEKÖTŐ

Az alkalmazott kutatómunkára" azonban csak akkor kerülhet sor, ha valamennyi szakon "felfut" az oktatás a 6. félév befejeztéig, ami után már nem lesz új belépő évfolyam.

8. Áttekintve az egyes szakok valamennyi évfolyamának tanrendjét, valamint a rendelkezésre álló tananyagokat, elodázhatatlan kívánalomként adódik megfelelő számú jegyzet és tankönyv biztosítása.

A létrehozandó Tankönyv és Jegyzet-Bizottság feladata a kiadandó jegyzetek (esetleg tankönyvek) listájának, a kiadás sürgősségi sorrendjének meghatározása, szerzők, lektorok, technikai szerkesztők felkérése.

9. Ki kell alakítani az igazgatás rendszerét.

el kell készíteni és véglegesíteni megfelelő fórumokon a különböző szabályzatokat (SZMSZ és mellékletek).

10. Létre kell hozni a különböző hallgatói szervezeteket.

Az elvégzett feladatokat röviden összefoglalva úgy jellemezhetem, hogy **tettük azt, amit tenni kellett!**

Első helyen az **infrastrukturális kérdések rendezése** szerepelt, mert az oktatás nyugodt vitelének ez az egyik alapvető feltétele.

Szombathelyen:

a tetőtérbeépítés befejezése

a kollégiumi épület átalakítása (1991)

spórtcsarnok építése (1993-94)

Szociális Központ működtetése

tárgyalássorozat a különféle hatóságokkal további oktatási épületek megszerzéséről: szovjet laktanyák, erdei iskola, kórházépület, stb.

saját kivitelezésben folyamatos belső átalakítások, fejlesztések.

Kaposvár:

az IMS és lapostető-szigetelési problémák megoldása (1998)

folyamatos belső átalakítások és fejlesztések

Zalaegerszeg:

megállapodás az I. sz. épület használati jogának 50-50%-os megosztásáról

a PSZF Zalaegerszegi Intézetének juttatott két-épületszint megvásárlása (1994)

a még bérleményként szereplő II. sz. épület megvásárlása (1999)

folyamatos belső átalakítások és fejlesztések.

Pécs:

Rét u. 4. sz. épület bérleményként való üzemeltetése (1992)

József A. u. 10. sz. alatti konyhaépület bérleményként való üzemeltetése, tankönyvhávé alakítása (1994)

Városi Munkásörtség épület megszerzésére tett erőfeszítések kudarca. Az önkormányzat hajléktalan szállásnak alakította ki.

tárgyalássorozat az eddigi bérlemények megvásárlásáról, majd

az eddigi bérlemények megvásárlása (1997)

a Vörösmarty utcai épületrész bérleményként való üzemeltetésének megszervezése a Pécsre helyezett védő és gyógytornász-képzés tanteremigényének kiegészítésére (1998) (A pécsi infrastrukturális problémák megoldása egyedül több mint 300 ügyiratot eredményezett.)

Az infrastrukturális kérdések megoldása mellett semmivel sem kisebb feladatként szerepelt a **tanári testület létrehozása**, különös tekintettel arra, hogy egy intézmény nagyságát nem a falai által határolt tér, hanem az ott működő tanárok határozzák meg

1993-ban:

Dr. Buda József, Dr. Cholnoky Péter, Dr. Gyódi Gyula, Dr. Kiss Tamás, Dr. Komáromy László és Dr. Laky Rezső főiskolai tanári kinevezése;

1994-ben:

Dr. Horváth Boldizsár, Dr. Kovács L. Gábor, Dr. Mészáros Lajos, Dr. Széll Kálmán, Dr. Tahin Tamás, és Dr. Tárnok Ferenc főiskolai tanári kinevezésére,

ÖSSZEKÖTŐ

1995-ben:

Dr. Farkas Mária, Dr. Illei György és Dr. Rozsos István főiskolai tanári kinevezésére,

1997-ben:

Dr. Kovács L. Gábor és Dr. Rozsos István egyetemi tanári, Dr. Nagy Lajos főiskolai tanári kinevezésére,

1998-ban:

Dr. Jeges Sára és Dr. Kopa János főiskolai tanári kinevezésére kerülhetett sor,

A képzés fejlesztése új szakok alapításával, illetve indításával szép eredményeket, de buktatókat is eredményezett:

1991-ben:

a diplomás ápolóképzés indítását a főhatóságunk nem támogatta,

ebben az évben készítettük elő a 6 féléves képzés 8 féléves képzésre történő átállítását, valamint az Európai Közösség normái szerinti diplomás ápolóképzést.

1993-ban:

8 féléves képzés indítása a Dietetikus, Védőnő és Gyógytornász Szakokon, Diplomás ápolóképzés indítása, egyszeri alkalommal meghirdetett levelező tagozatú Védőnőképzés indítása a főhatóság felkérése alapján, levelező tagozatú Szociális munkás képzés indítása.

befejeződtek a Társadalombiztosítási Szak alapításához szükséges előkészítő munkálatok.

1996-ban:

megjelent az Egészségbiztosítási szak, valamint az Orvosdiagnosztikai Analitikus Szak képzési követelménye. Mindkét szak indíthatóvá vált.

a Diplomás ápolóképzésben áttltünk a moduláris rendszerű oktatásra,

1997-ben:

elkészült az egyetemi szintű ápolóképzés tanterve, a szakalapítási kérelmet felterjesztettük a főhatósághoz.

1998-ban:

az Országos Akkreditációs Bizottság elfogadta az egyetemi szintű ápolóképzést, ugyanakkor a Felsőoktatási Tudományos Tanács elutasította.

1999-ben:

az FTT is elfogadta az előterjesztésünket, majd az államigazgatási egyeztetéseken is túljutva a szak indíthatóvá vált 2000-ben.

A felsoroltakon túl foglalkoztunk még: Egészségtan Tanári Szak alapításával. A főhatóság addig levette a napirendről, míg az egységes tanárképzési követelmények kiadásra nem kerülnek. A szak indítására 2000-ben nyílt lehetőség.

ALAPÍTÓ OKIRAT

Az Országos Egészségügyi Szakszolgálatok és Szakintézetek Alapítványának Alapító Okirata, amely az Országos Egészségügyi Szakszolgálatok és Szakintézetek Alapítványának 1991. január 15-én hatályos Alapító Okirata.

NEVELŐ
KÖZVETLEN
KÖZVETLEN
KÖZVETLEN

Főiskolai szintű szakokat (akadémiák) alapítva nyíltak fel az új képzési irányok.
A képzés során az orvosi és egészségügyi szakok mellett a szociális, a pedagógiai, a jogi és az egészségügyi szakok is felvették a képzésüket a főiskolához.

Az új orvosi szakok (azaz a főiskola) az Alapítványi feladatokat ellátó intézményként 1991. január 15-én alakultak meg. Az intézmények az Országos Egészségügyi Szakszolgálatok és Szakintézetek Alapítványának részét képezik, és az Országos Egészségügyi Szakszolgálatok és Szakintézetek Alapítványának részét képezik.

A Főiskola feladatokat lát el az Országos Egészségügyi Szakszolgálatok és Szakintézetek Alapítványának részét képezve.

A Főiskola feladatokat lát el az Országos Egészségügyi Szakszolgálatok és Szakintézetek Alapítványának részét képezve.

Az Országos Egészségügyi Szakszolgálatok és Szakintézetek Alapítványának részét képezve.

A Főiskola feladatokat lát el az Országos Egészségügyi Szakszolgálatok és Szakintézetek Alapítványának részét képezve.

Feladatokat lát el az Országos Egészségügyi Szakszolgálatok és Szakintézetek Alapítványának részét képezve.

Bonyolult, 1991. január 15.

Börjes István

1992-ben:

a Klinikai Laboratóriumi Analitikus Szak, valamint a levelező tagozatú Közegészségügyi és Járványügyi Felügyelő Szak indítása ugyancsak nem kapta meg a főhatósági támogatást,

ÖSSZEKÖTŐ

Dentalhigiénikus Szak alapítását az illetékes szakmai kollégium nem támogatta,

Diplomás Szülésznő Szak alapítása helyett a post secunderi képzés indulhatott Szombathelyen.

az Elektrofiziológus Szak alapítása a kimunkálásához szükséges többoldalú együttműködés hiánya miatt vallott kudarcot,

a Másoddiplomás Természetgyógyász Szak alapításának tervezése meg sem indulhatott, annak merev elutasítása miatt. 10 év után most ott, ahol a legnagyobb ellenállásba ütközött, az Orvostudományi Karon tervezik az indítását.

az Ikonoográfus Szak (más néven Képalkotó Szak) alapításának előkészítése csak a post secunderi szintig jutott.

az Optometrista Szak valamint az Egészségügyi Informatikus Szakok indításáról azok rendkívül magas beruházási és működtetési költségei miatt eltekintettünk,

az 5.5-ös besorolású post secunderi ápolóképzést az Országos Akkreditációs Bizottság megfelelő főhatósági támogatottság hiányában elutasította.

Elfogadása esetén a felsőfokú ápolóképzés teljes vertikumát tudtuk volna karunkon megjeleníteni, az egyes szintek átjárhatóságának biztosításával.

A fejlesztés eredményeként a 160-as induló felvételi keretszám napjainkra 1000-re emelkedett, így néhány éven belül elérhetjük a 4000-es hallgatói létszámot.

Az egyes szakok alapítása, az oktatók továbbképzése, a hallgatók külföldi gyakorlatának lehetővé tétele elengedhetetlenül igényelték a külföldi kapcsolatok kiépítését.

A teljesség igénye nélkül:

1991-ben:

a Svéd Faluégészeti Társaság vezetését fogadtuk.

1992-ben:

a Project HOPE szakembereinek látogatása USA-ból

az Jyväskylä-i Főiskolával együttműködés (Dietetikus Szak)

a Hágai Szociálmunkás Képző Főiskolával együttműködés

a Holland-Magyar Kormányközi megállapodás alapján kapcsolatfelvétel a Groningeni Ápolóképző Főiskolával kapcsolatfelvétel az East London University-vel

1993-ban:

Lammie Hadders professzorasszony meghívott előadó Groningenből,

Doris Modli professzorasszony meghívott előadó USA-ból,

Thelma Wilson professzorasszony meghívott előadó Londonból,

Joyce Collings professzorasszony meghívott előadó az Oregoni Health Sciences University Nursing

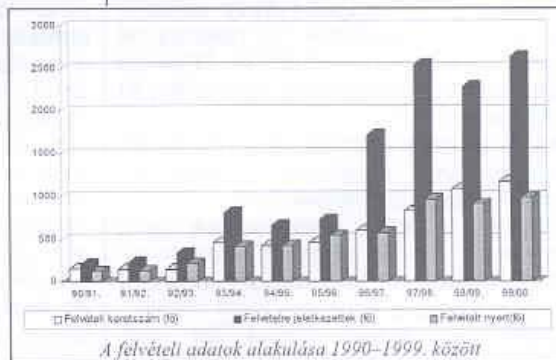
Fakultásáról.

1994-ben:

a Felsőfokú Ápolóképzés Frankofon Európai Bizottságának látogatása,

UKCC tisztviselőinek látogatása Londonból,

Helsinki Szociális Munkás Képző Főiskolával kapcsolatfelvétel.

ÖSSZEKÖTŐ

1995-ben:

Stersky professzor meghívott előadó Kanadából, a Dietetikus Szakon, Finn szakemberek a Rauma-i Főiskolából, Vancouveri Douglas College dékánjainak látogatása.

1996-ban:

a Sheffieldi Egyetemen kapcsolatfelvétel a dániai Diakonhøskolan-nal kapcsolatfelvétel

1997-ben:

Doris Modli professzorasszony Fulbright ösztöndíjas vendégprofesszor a Diplomás Ápoló Szakon.

1998-ban:

Szlovéniai Rehabilitációs Intézettel, valamint a Lund-i Egyetemen kapcsolatfelvétel

1999-ben:

Heilighenstadt-i (Ausztria) Fizioterapeuta Képző Intézettel együttműködés kialakítása.

A hallgatói létszám örvendetes emelkedése elodázhatatlanná tette az **igazgatás egységes ügymenetének** rendezését is.

Megszerveztük a **főigazgatói hivatalt**. A tagozati tanulmányi csoportok koordinálása érdekében létrehoztuk a **kari szintű tanulmányi osztályt**.

A karosításig megválasztottuk a **Főiskolai Bizottságot** (1991), amely a POTE Egyetemi Tanácsának bizottságaként működött. A Főiskolai Bizottság *de facto* a kari tanács szerepét töltötte be.

Az egyes tagozatok megfelelő informálása érdekében **Összekötő** címen újságot indítottunk.

Meghatároztuk az egyes szakok és a tagozatok kompetenciakörét.

Ezen az úton 1993 több szempontból jelentős dátum:

Ebben az évben adtunk át **első alkalommal diplomákat** a még 6 féléves képzésben részesült hallgatóinknak: gyógytornászoknak, dietetikusoknak,

védőnőknek. Külön figyelemmel voltunk arra, hogy bensőséges és ünnepélyes legyen és ne csak egy formális ténykedés.

Ebben az évben szavazta meg a Parlament az **új Felsőoktatási Törvényt**.

Ebben az évben kerültünk át új főhatósághoz a Művelődési és Közoktatási Minisztériumhoz.

Az új Felsőoktatási Törvény az egyetemekkel szemben új követelményeket állított fel. Ennek árnyékában megnőtt az értékünk a saját egyetemünkön belül is. Ebben a törvényben fogalmazódott meg az **integráció igénye** is. Az integrációs törekvések árnyékában nőtt meg az étvágy a már szép eredményeket felmutató tagozataink iránt is. Szombathelyen a Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola szerette volna bekebelezni az ottani tagozatunkat egyetemmé válás reményét ringatva semmitől sem visszariadva.

Zalaegerszegen városi főiskoláról álmódottak, összeolvasztva az ottani tagozatot a Pénzügyi és Számviteli Főiskola Zalaegerszegi Intézetével.

Kaposvárott a Tanítóképző Főiskola szerette volna az ottani tagozatot bekebelezni. Természetesen mindhárom helyen a lokálpatrióták a leválasztási és a beolvasztási kísérleteket

messzemenően támogatták mind helyi, mind főhatósági szinten. **Volt olyan időszak, amikor a főhatósági iratokon a tagozatok már nem nálunk, hanem az új integrált intézmények részeként szerepeltek.** Most már összegyetemi

érdekek is sérültek, ezért mind a kari, mind az egyetemi szinteken mindent elkövettünk ezen leválasztási kísérletek elhárítására. Csak néhány példa ebből az iszapbirkózásból: a világbanki szakértők karunkon történt látogatása

alkalmából első kérdésük az volt, hogy hogyan is állunk azzal a problémával, hogy az egyes tagozataink 600 km távolságra vannak Pécsről. Az érdekeltek alaposan felkészítették őket.

ÖSSZEKÖTŐ

Szó nélkül elővettem hazánk térképét és megmutattam, hogy mi hol, hogyan helyezkedünk el, és hol van a 600 km távolság. Értetlenül csodálkoztak. Erre elmagyaráztuk nekik az igazi hátteret. Ekkor már sok mindent megértve, nekünk kívántak sok sikert. Mindez nem volt elég. Elhatároztuk, ha szükséges, akkor az Alkotmánybírósághoz fordulunk, mert sérülne az egyetemi autonómia. A főhatóságunk jogászai utánanézye ennek, nekünk adtak igazat. De azért, amikor 1998. december 31-én a kézhez vett főhatósági leirat tájékoztatta a rektorunkat, hogy előzőekben az iratokon szerepelt integrációs elképzelések téves gépelés kapcsán szerepeltek. **Azért részemre is érkezett egy üzenet:** a Buda most csak csatát nyert, de még a háborúnak nincs vége!

Ebben a légkörben, mindezek ellenére sikerült elérni, hogy **de jure is kar lettünk 1995-ben.**

A karosítás évében zajlott le az **Állami Számvevőszéki vizsgálat**, ami számunkra nagyon kedvező jegyzőkönyvvel zárult. A vizsgálat vezetője a következő szavakkal búcsúzott: "budapesti lévén eddig el sem tudtam volna képzelni, hogy vidéken is történhet ilyen magas színvonalú oktatás".

Az új **normatív finanszírozásra való átállás** sem ment gond nélkül.

Ebben az évben kötöttünk együttműködési megállapodást a **betegápoló szerzetesrendekkel.**

A Zalaegerszegi Tagozat **Táncszínháza** erre az időszakra már országos hírnévű lett. Kaposvárotti hagyománnyá váltak a jótékonyági bálók.

A következő, az **1996-os év az akkreditáció éve.** Ismét büszkélkedhettünk, mert karunk az Akkreditációs Látogatóbizottság elnökétől, Vízny E. Szilveszter akadémikustól, az adható háromfokozatú értékelés legmagasabbját kapta. Csak zárójelben említem, hogy az

akkreditációs jelentésünk 10 kötetben lett összefoglalva, nem számolva az Országos Akkreditációs Bizottságtól megkövetelt számos más háttéranyagot.

Ebben az évben nyerhettek kinevezést a megválasztott kari vezetők, és alakulhatott meg hivatalosan is az **Egészségügyi Főiskolai Kar Tanácsa.** **1997-ben** a WHO Magyar Ápolási Együttműködési Központjával kötöttünk együttműködést az **EVSZ Klinikai Demonstrációs és Oktatási Egységek létesítésére** az egyes tagozatokon, aminek előfeltétele volt ismét egy másik akkreditáció.

Az **Országos Egészségbiztosítási Pénztár főigazgatójával** kötöttünk együttműködési szerződést, mivel ekkor a hallgatóink zöme OEP, illetve MEP alkalmazott volt.

Az 1997/1998. tanévben kihelyezett képzést indítottunk **Baján és Székesfehérvárott.**

1998-ban a **Kari Tanács Ápolástudományi Tanszéket** alapított, kifejezve azon óhaját is, hogy a feltételek teljesíthetősége esetén további tanszékek alapítására is sor kerül.

1999-ben szerettük volna elérni, hogy a valóságot jobban fedő neve legyen karunknak **"Egészségtudományi Kar"** elnevezéssel. A Magyar Akkreditációs Bizottság kérésünket nem találta teljesíthetőnek.

Még ebben az évben a mandatumuk lejártával került sor új **kari tanács és főigazgató választásra.** Az Egészségügyi Főiskolai Kar új vezetője Dr. Tahin Tamás főiskolai tanár lett.

Egy felsőoktatási intézményt messzemenően minősít az is, hogy a tudományos munka mellett **milyen és mennyi saját tananyagot** bocsájt a hallgatói rendelkezésére.

1991–1992 között a Dietetikus Szak példamutató teljesítménnyel 15 főiskolai jegyzetet jelentetett meg.

ÖSSZEKÖTŐ

1993-tól, annak érdekében, hogy minden jegyzet valamennyi szak számára hozzáférhető legyen, igazgatótanácsi döntés alapján kari szintre hoztuk a jegyzetkiadást. Ettől az időponttól kezdődően további 45 főiskolai jegyzet jelent meg, valamennyi szak közreműködésével.

Részt vettünk továbbá 7 könyv kiadásában is: ami 5 záróvizsga tesztkönyvet, egy tanári kézikönyvet és egy tankönyvet foglalt magában.

Az eddigiekben ismertetett szerteágazó tevékenységünkben közreműködő tanárok, különböző beosztású oktatók és a képzést segítő ügyviteli és gazdasági szakemberek számos elismerésben részesültek.

1994-ben:

Dr. Buda József főiskolai tanár:
"Magyar Felsőoktatásért" miniszteri kitüntetésben,

Gráf Ferenc gazdasági vezető:
"Pro Universitate" bronz fokozatú,

Kishonti Kálmán gazdasági vezető:
"Pro Universitate" ezüst fokozatú egyetemi kitüntetésben,

Dr. Lakner László főiskolai adjunktus:
Rektori Dicséretben részesült.

1995-ben:

Dr. Komáromy László főiskolai tanár:
"Pro Universitate" arany fokozatú,

Dr. Ujsághy Erzsébet főiskolai adjunktus:
"Pro Universitate" ezüst fokozatú,

Dr. Ábrahám Istvánné tanulmányi csoportvezető:
"Pro Universitate" bronz fokozatú,

Csordás Ferencné főiskolai tanársegéd:
Rektori Dicséretben,

Oroszváriné Papp Erika főiskolai tanársegéd:
Rektori Dicséretben részesült.

1996-ban:

Dr. Széll Kálmán főiskolai tanár:
"Pro Universitate" arany fokozatú egyetemi kitüntetésben

1997-ben:

Doris Modli vendégprofesszor:
"Pro Cultura Hungarica" miniszteri kitüntetésben,

Dr. Lakner László tagozatigazgató:
"Magyar Felsőoktatásért" miniszteri kitüntetésben,

Szombathelyi Tagozat:
Népjóléti Miniszter Elismerő Oklevelében,

Pálfi Ferencné főiskolai adjunktus:
"Pro Sanitate" miniszteri kitüntetésben,

Dr. Gyódi Gyula főiskolai tanár:
"Pro Universitate" arany fokozatában,

Bacsó József gazdasági vezető:
"Pro Universitate" ezüst fokozatában részesült.

1998-ban:

Dr. Buda József főiskolai tanár:
a "Magyar Köztársasági Érdemrend Kiskeresztje" állami kitüntetésben,

Horváth Izidorné főiskolai adjunktus:
"Pro Sanitate" miniszteri kitüntetésben,

Dr. Illei György főiskolai tanár:
"Pro Universitate" arany fokozatában,

Tóth Béláné tanulmányi csoportvezető:
"Pro Universitate" bronz fokozatában,

Dr. Buda József főiskolai tanár:
Markusovszky emléklapett elismerésben,

Dr. Ábrahám Istvánné tanulmányi csoportvezető:
Rektori Dicséretben,

Gaálné Poda Bernadett:
Rektori Dicséretben,

Sebők Péter dietetikus hallgató:
Hallgatói Tudományos Díjban részesült.

1999-ben:

Dr. Komáromy László főiskolai tanár:
"Magyar Felsőoktatásért" miniszteri kitüntetésben,

Dr. Mészáros Lajos főiskolai tanár:
"Pro Universitate" arany fokozatában,

Bódi Zoltán főiskolai adjunktus:
"Pro Universitate" ezüst fokozatában,

Somogyi Józsefné:
"Pro Universitate" bronz fokozatában,

ÖSSZEKÖTŐ

Dr. Buda József főiskolai tanár:
"Hallgatókért" a Hallgatói Önkormányzat emléklapkettében,
Michelutti Éva főigazgatói hivatalkavezető:
Rektori Dicséretben részesült.

"Főigazgatói Dicséretben" részesültek:
Kishonti Kálmán, Dr. Kiss Ilona, Dr. Peterka Gabriella,
Gaálné Poda Bernadett, Dr. Boncz Imre, Palancsá Ferenc,
Havasdi József, Ulrich Sabine, Harjárné Brandtmüller Éva,
Katona Lajos, Herman Gyözőné, Németh Györgyné,
idős Soós Jenő, Bogáné Fatér Zsuzsa, Gróf Albertné.

Hogy mindezen eredmények létrejöhetnek, köszönetemet szeretném kifejezni Dr. Csontos András volt főosztályvezető úrnak, aki mindenkor a legnagyobb empátiával segítette, támogatta kibontakozásunkat, fejlődésünket, a Tanári Testület valamennyi tagjának, a Kar oktatóinak és az oktatást segítő munkatársainknak. De köszönetemet fejezem ki azok felé is, akik nem tudtak, nem voltak képesek, vagy nem akartak együtt gondolkodni, amit számtalan esetben éreztem. **Ily módon nem volt lehetőségem arra, hogy elbizzam magam, helyette szemem előtt lebeghetett a Madách-i mondat: "Ember küzdj és bízva bízáál!"**

2000. évtől már egy új fejezet íródik. Megszűnt a Pécsi Orvostudományi Egyetem. Az integráció eredményeként a POTE két kara a **Pécsi Tudományegyetem** karává vált.

Három rektori periódust átívelő hivatali megbízatásom lejártaival **Ovidiust idézve**, én is elmondhatom: "Elszáll az idő és mi is az évekkel csendben öregszünk, s nem tudjuk megfékezni elszárguló napjainkat."

A szárguló idő árnyékában kívánom Dr. Tahin Tamás főigazgató úrnak, hogy hivatali ideje alatt egészségben, végig békés vizeken kormányozhasson, megbízatása lejárta után pedig az eredmények gazdag tárházáról adhasson számot **Madáchcsal szólva:**

**"Karod erős – szived emelkedett.
Végtelen a tér, mely munkára hív,
S ha jól ügyelsz, egy szózat zeng feléd
Szüntelenül, mely visszaint s emel,
Csak azt kövesd..."**
...**"tégy bátran hát, és ne bánd, ha a tömeg hálátlan is lesz,
mert ne azt tekintsd célul,
önbecsét csak, ki nagyot tesz
szégyenelve tenni másképp,..."**

A Tudományos Diákköri munka jelentősége az egészségügyi főiskolai képzésben

Dr. Rozsós István egyetemi tanár

Az ápolás, mint gyakorlat ösrégi, egyidős az emberrel. Nehezen érthető tehát, hogy az ápolás miért csak a XIX. században válhatott hivatássá. A XX. században viszont az ápolás évezredekén át megoldhatatlannak látszó problémák egész sorát oldotta meg, ami azt a látszatot kelti, mintha az ápolás már tökéletesen megoldott kérdés lenne. Sajnos, maradt még éppen elég régi és támadt sok olyan új probléma, amelyekkel épp úgy küszködünk, mint elődeink tették azt sokszor primitívebb körülmények között. Főiskolánk működése azzal a tíz évvel esett egybe, amikor hazánkban az intellektuális és materiális környezet turbulensen megváltozott. Iskola-alapításhoz optimálisnak aligha

nevezhető körülmények között, ugarrá vált talajba eresztve gyökereit, mostoha klimatikus viszonyok mellett főiskolánk vastag törzsű, sokágú lombos fává nőtt. A jubileumnak különleges szimbolikus jelentőséget kölcsönöz még az ezredforduló közelsége is. Ezért nagy megtiszteltetés, hogy a Tudományos Diákköri munka (TDKM) jelentőségét méltathatom ünnepi keretek között. Előadásom összeállításában Bertalanffy gondolata vezérelt: "...minden szellemi sémánk csak alázatos erőfeszítés, amellyel megpróbáljuk újrajazolni a valóság roppant birodalmának néhány vonását."

A referátum tervezésekor azt tekintetem feladatomnak, hogy a TDKM jelentőségét általános összefüggéseiben szemléltessem. E feladatot szokattanul nehezzé teszi az idevágó adatok óriási halmaza, a kényszerű redukció és a megközelítés vázlatos módja. A félreértések elkerülése végett jelzem, hogy az ápolás szó következetes használata főiskolánk valamennyi képzésformáját képviseli. A TDKM jelentősége csak általános összefüggéseiben ismerhető meg igazán. Lényege pedig akkor válik érthetővé, jövője is betekinhetővé, ha tudjuk, milyen volt az ápolás régen, milyen helyet foglal el az ápolástudomány a kultúrában és milyen feladatok várnak rá a XXI. században. A megközelítés e formája kívánatosá teszi az ápolás helyzetét meghatározó, külső tényezők számbavételét.

Az ápolás helyzetét minden korban az adott hely politikai, gazdasági, társadalmi és szellemi színvonalának minősége határozza meg. A fejlett országok jelentősebb megszakítások nélkül alakíthatták ki azt az intellektuális

ÖSSZEKÖTŐ

és materiális környezetet, amelyben a nagyobb befektetéssel, képzéssel járó szakma nagyobb jövedelmet vonz. Magyarország európai fejlődéséhez illeszkedő történelmi trendvonalát az apokaliptikus lovasai többször megszakították. A legkiméetlenebb megszakítást az 1949–51-es politikai-gazdasági döntések okozták. Az emberi tőke szerkezetének átértékelése, kultúránktól idegen "emberi tőke" struktúra ránk telepítése a társadalmat irányító célokat, értékeket, módszereket és ezeket hordozó intézményeket szétzilálta. E folyamatnak esett áldozatul a gazdaság, a politikai kultúra, az egészségügy, az oktatás és a kutatás is. A manipulált és megfordított "értékrend" máig tartó szellemi, lelki, fizikai és környezeti leépülési tendenciákat eredményezett. A foglalkozások távlati célok nélküli szerveződése, az emberi tőke költség- és jövedelempreferenciájának hiánya a társadalmi fejlődés egyik legfőbb akadálya. Nehezen érthető tehát, hogy a rendszerváltozás tíz éve alatt politikusaink miért hagyják éktelenkedni az apokaliptikus lovasainak a legmélyebb, menticid patkónyomait. Az ápolás gyakorlata és minősége évezredekken át alig változott. A sebészet lassú fejlődése, a családi körben végezt ápolás túlsúlya és az eredmények regisztrációs hiánya nem hozta látókörbe az esetleges hiányosságokat. Az újkorban megindult urbanizáció, a tudományos alapokon fejlődő régi sebészet és a nagy kórházakban kialakult fejlődési viszonyok felszínre hozták az ápolóképzés hiányát, az ápolók és az ápolás körülményeinek elrettentő állapotát. Az akkori "hatalmak" törvényekkel próbáltak javítani a helyzeten, de nem látták még a helyes megoldást. Az ápolóképzés iránti igény felismeréséhez John Howard nagyhatású könyve készítette elő a talajt, amikor Európa számos kórházában és börtönében szerzett

tapasztalatairól számolt be. Az ápolóképzés azonban az ipari forradalom következményei, a modern alapokon fejlődő sebészet és kórház telepítése miatt vált elkerülhetetlen feladattá. 1835-ben *Fliedner* kezdeményezésére a Kaiserswethi Kórházban indult az első szervezett "nővérképzés", ahol *Nightingale*, az ápolástörténet kiemelkedő alakja is résztvett egy három hónapos képzésen.

Az ápolás hadikórházi és polgári körülmények között látható alacsony színvonala ellenére az ápolóképzés és a "szakmai" elismerés nehezen valósult meg. E küzdelem egyik legaktívabb résztvevője, *Florence Nightingale* bibliográfiája rendszerint csak az eredményekről ad számot. A jubileumi ülés jellege megengedi, hogy egyik – talán nem csupán a TDK hallgatói számára tanulságos "személyes kudarcának" történetét felidézem. *Nightingale* kezdeményezte, hogy a sebészek elemezzék a műtéli eredményeket és a tanulságokkal együtt hozzák nyilvánosságra. Sajnálatos, de a kor kiemelkedő sebészei e kezdeményezést elutasították. Tudjuk, hogy az aszepszis alapelvei csak az 1930-as évektől érvényesültek. Kérdés, hogy az 1863-ban kezdődő elemzése mennyire gyorsította volna az aszepszis innovációját. Ettől függetlenül nehéz megmagyarázni, miért nem hittak a sebészek az aszepszisben? Még a XX. század küszöbén is tantermi műtéteket végeztek, *Billroth* modern zürichi klinikáján pedig a nyílt csonttörések 60%-os, a strumaműtétek 40%-os halálozással jártak. Az orvostudomány története több, napjainkig érvényes példatárat kínál az új elképzelések iránti rezisztenciára, korán született ragyogó felismerések mellőzésére, megalapozatlan álláspontok érzelmektől vezérelt támogatására és az idő jelentőségére.

Az egészségügyi főiskolai képzés az 1950-es években kezdődött az Amerikai

ÖSSZEKÖTŐ

Egyesült Államokban és az ápolástudomány alapjait ekkor rakták le. Főiskolánkon kilenc évvel ezelőtt indult a TDKM. A konzulensek és a hallgatók szabadidőt nem kímélő, ünnepnapot sem mindig tekintő erőfeszítéssel olyan magas színvonalra emelték a TDKM-t, amelyre építkezni lehet a jövőben is. A teljesítményt a különböző TDK konferenciákon résztvevők és díjazottak, a rektori pályázaton elért sikerek és a demonstrátori kinevezések folyamatosan növekvő száma is jelzi. A TDK-i tevékenység eddigi gyakorlata is lehetőséget kínál néhány tehetséges hallgató "kiemelkedésére", azonban ezzel nem merült ki még e tevékenységen rejlő lehetőség. A TDK munka módosítására már a hallgatóság is megfogalmazta igényeit. A reformot, a XXI. század első negyedének előrelátható körülményei is megkövetelik, ridegebb intellektuális és materiális környezetben, előregedő populációval és a gazdasági növekedés mérséklődése várható. Az idős kort kísérő degeneratív elváltozások és a rákbetegek száma folyamatosan emelkedik. Az aktív dolgozók vékony rétege egyre kevésbé lesz képes előállítani a folyamatosan növekvő igények gazdasági fedezetét. E feszültségek többek közt az egészségügy, a kórházi struktúra és funkció reformja, a reform a kórházon kívül, otthoni és különböző szervezetű ápolás (gondozás, szociális ellátás) folyamatosan növekvő igényeivel jár. E szolgáltatás színvonala "cost-benefit" számítások alapján is csak diplomás ápolókkal biztosítható.

Az egészségügyi főiskolai képzésre a mennyiségi igények mellett az orvostudomány fejlődése és a kórházi ápolás változásai minőségi igényeket is hárítanak. A hallgatókat is fel kell készíteni, életpályájuk során várható többszöri váltásképességre. A képzés sokirányú feladatait az ápolástudomány képes integrálni és e ponton válik

nyilvánvalóvá a TDKM jelentősége. Az ápolástudomány lényege a tudomány definíciójával érthető meg igazán. A tudomány részben igazolható ismeretek rendszere, részben problémák halmaza és e problémák megoldására irányuló erőfeszítések összessége.

Az ápolástudomány tehát a gyakorlatban felmerülő problémák felismerésével, megoldásával és az ápoláskutatás során gyűjtött adatok alapján ápolás-elméletek kidolgozásával foglalkozik. Ismereteit részben közvetlenül, részben közvetve az ápolástanon keresztül juttatja vissza a gyakorlatba. Az ápolástudomány tehát alkalmazott gyakorlati tudomány, amelynek elsajátítása és alkalmazása elméleti és gyakorlati utakon és módokon lehetséges. Az ápolástudomány interdiszciplináris jellegű, elsősorban az orvostudománnyal és a társadalomtudományok különböző diszciplínáival szoros a kapcsolata.

Az ápolástudomány helyzetét nehezítette az a szellemi hagyomány, hogy csak az egzakt és alapkutatásokat végző tudományoknak van helyük a kultúrában. E szemlélet elfeledkezett például arról, hogy az ápolástudomány olyan kérdésekkel, jelenségekkel foglalkozik, amelyre a hagyományosan fizikában, de számos más tudományban sincsenek fogalmi alapok. Az élő rendszerek csak funkcionálisan írhatók le. Ezért nagyon fontos metaparadigma kialakítása. Az ápolástudomány legfontosabb célja azonban a gyakorlat színvonalának emelésének biztosítása és ellenőrzése. Mielőtt bárki vitatná az ápolástudomány létjogosultságát, gondoljon arra, hogy annak a legnagyobb létszámú csoportnak tevékenységéről van szó, ahol az ápolás természete folytán a legnagyobb közvetlen és közvetett hatások érvényesülnek az egyénre és társadalomra nézve egyaránt. Ugyanakkor azzal is számolni kell, hogy az ápolás gyakorlatában felmerülő problémák megoldására sem az egzakt

ÖSSZEKÖTŐ

tudományok, sem pedig a kísérletes klinikai vizsgálatok nem nyújtanak közvetlen segítséget.

A pszichológia egyik tétele szerint az egyén pályafutását a születéstől a huszoneves korig szerzett benyomások, minták határozzák meg. Tehát a TDKM-ban még számos olyan lehetőség kínálkozik, amelyben a szakdolgozat elkészítésén túl a hallgatók szemléletét, identitását és hivatástudatát formálhatják. Ugyanakkor már a tevékenység során kiválaszthatók az ápolásra és oktatás utánpótlásra nézve legalkalmasabbak. A gyakorlati pályát választók pedig felkészíthetők a várható kihívásokra megfelelően reagáló gondolkodásra.

A megoldás kereteire nézve olyan kurzusok és olyan a TDKM színvonalának mérését elősegítő rendszer kidolgozása szükséges, amely az ismeretanyag elsajátítását kredit pontokkal honorálja. Olyan TDK-i műhelyek kialakítása lehet a célunk, ahol a képességek kifejtését elősegítő miliő teremthető. Erre nézve tudományos diákköri munkám során szerzett tapasztalatomat ismertetem. Az előírt feltételek teljesítése után 1953 szeptemberében kerültem a Szentágotthai professzor úr által vezetett Anatómiai, Szövet- és Fejlődéstani Intézetbe. Célkitűzésem az anatómiai ismeretek elsajátítása volt. A tudományos munkáról csak "misztikus" fogalmaim voltak. Három és fél év alatt eredeti célkitűzésemet sokszorosan meghaladó olyan szemléletet nyertem, amely egész pályafutásomat meghatározta. A tudományos tevékenységhez kívánatos módszerek mellett olyan értékrend vesződött tudatomba, ami a klasszikus sikerattribúciós képlettel fejthető ki leginkább.

A "JÓ" az orvostanhallgatók képzésében kifejtett teljesítmény. Az "IGAZ" a kutatómunkában elért eredmények nemzetközi mércével való értékelése. A

"SZÉP" az emberi tulajdonságok és a széleskörű érdeklődés minőségével fejezhető ki. Akik ezen értékmezőn mérve a legkiválóbbak voltak, azok lettek a sikeresek. Az értékrend szinte észrevétlenül, de mindenki számára áttekinthetően, a kontraszelekció lehetőségét teljesen kizárva működött. E miliő, az aspiráció egymásra gyakorolt nemés hatásaival a teljesítmény maximumát hozta ki mindenkiből. E "tudományos melegágyból" való kiűzetésem után, az életben sehol sem tapasztalhattam a klasszikus sikerattribúciós képlethez hasonlóan optimális működést. A bevezetőben említettem a helyes irányú fejlődés és megfelelő értékrend közötti szoros kapcsolatot. Nagy öröm volt számomra, amikor a HÖK képviselői által vázolt elképzelések közül a megfelelő értékrend kialakítása szerepelt az első helyen.

Raileigh szerint az egyetemen nem tanárok és tanulók, hanem senior és junior tanulók vannak. Főiskolánkon tehát senior és junior tanulók egyaránt tudjuk, hogy történelmi jövőnk nem csupán futurum, hanem imperativus is. A külvilágban és a lelkekben kialakult zűrzavar miatt úgy tűnik, hogy nincsen már szilárd és általánosan elismert életigazság, hanem csak ellentmondó nézetek kaosza. Ennek elfogadása óriási veszedelmet jelent a jellemre, világos célok nélkül pedig a nevelés, önévelés is ki van téve a véletlenszerűségnek. Tehát a TDKM-ban gondoljunk az identitás és hivatástudat alakítására is. Természetesen tisztában vagyok azzal, hogy önmagában a hivatásra nevelés teóriájának elsajátítása még nem avat senkit jó szakemberré, de élesítheti látásmódunkat, olyan szempontokra hívhatja fel figyelmünket, amelyre a puszta gyakorlat során nem, vagy később eszmélnénk rá, útbagazíthat olyan hibák felfedezésében, amelyekre különben nem gondolnánk.

ÖSSZEKÖTŐ

Nagyon fontos, hogy a TDK hallgatóival megbeszéljük, hogy például a tudomány milyen teoretikus, praktikus és morális hasznát nyújthat számunkra. Ugyanakkor érdemes elemezni a tudományos sikerekhez nélkülözhetetlen tehetség-felkészültség, személyiség-jegyek és publicitás összetevőit és jelentőségét. Ugyanígy érdemes rámutatni a kreativitás jellemzőire és az innovációs folyamataira. Megpróbátom érzékeltetni a TDKM jelentőségét és módosításának néhány vonását. Nagyon jól tudom, mennyire elégtelenek az elmondottak, de éppen ez mutatja a probléma nagyságát. Közös feladatunk olyan optimális modell kialakítása, amelyben a TDKM hatékonyan járul hozzá az Egészségügyi

Főiskolai Képzésre váró feladatok megoldásához. A TDKM hatékonyan járul hozzá az egészségügyi főiskolai képzésre váró feladatok megoldásához. A TDKM eredményes reformjához a két legalapvetőbb feltétel: a junior tanulók szándéka és a senior tanulók felkészültsége megvan. Így *Weöres Sándor* gondolatát kölcsönözve mondhatom: "Alattunk a föld, fölöttünk az ég, bennünk a létra". Erőfeszítéseink eredményességét azonban intellektuális és materiális környezetünk minősége is meghatározza. Lehetetlen nem reménykedni abban, hogy történelmi trendvonalunk előbb-utóbb megtalálja helyes irányát és "végre egyszer valóban maga az ember lesz az érték".

Az Egészségügyi Főiskolai Kar perspektívái

Dr. Illei György főiskolai tanár, tudományos-és fejlesztési főigazgatóhelyettes

A perspektíva kifejezés nemcsak távlatot, jövőképet, de reményt is jelent. Amikor tehát az Egészségügyi Főiskolai Kar perspektívájáról szólnunk, akkor a mai ismereteink alapján megalapozottnak tekinthető jövőkép felvázolása mellett kifejezésre kívánjuk juttatni azok megvalósítására vonatkozó reményeinket is.

Az Egészségügyi Főiskolai Kar feladata és egyben célja olyan széleskörű, jól megalapozott elméleti ismeretekkel és gyakorlati készségekkel rendelkező szakemberek képzése, akik képesek magas szinten kielégíteni – az orvosi hivatással partneri együttműködés keretében – a magyar lakosságnak az egészségvédelem, egészségfejlesztés, egészség helyreállítás (ápolás, gondozás), rehabilitáció, békés halálba kísérés területén jelentkező, nem az orvos feladatát képező egészségügyi, szociális és adminisztratív igényeit.

ÖSSZEKÖTŐ

A képzés célja tehát olyan szakemberek képzése, akik a választott szakterületen elvégzett főiskolai alapképzés keretében olyan ismereteket és készségeket szereznek, melyek alapján saját jogon, az egészségügyi ellátás egyéb, orvosi és paramedikális hivatásaival partneri viszonyban *képesek* és az állam által előírt képzési követelmények teljesítése során megszerzett kompetenciájuk alapján *jogosultak* hivatásuk gyakorlására. A későbbiekben jogosulttá válnak magasabb szintű (egyetemi, doktori) tanulmányok végzésére és választott szakterületen további szakképzettség megszerzésére. Fentiekből következően feladataik meghatározott részét *teljes önállósággal* és felelősséggel, egy részét az orvostól vagy szakmai felügyeletet gyakorló vezetőtől *kapott felhatalmazás* alapján önállóan és egy részét más hivatások munkáját *segítő tevékenység* keretében végzik.

Az elmúlt 10 év során a Kar hét szakterületen végzett főiskolai szintű alapképzést és szakemberek százainak nyújtotta át a tevékenység végzéséhez szükséges felhatalmazást oklevél formájában. Tette mindezt négy képzési helyen, felkészült oktatók közreműködésével.

Az elmúlt 10 év tapasztalatai és a működési környezet számos változása indokoltá és szükségessé teszik a Kar alaptevékenységének: a képzésnek és az ezzel kapcsolatos szervezeti, működési és tartalmi kérdéseknek elemzését és az erre alapozott következtetések alapján a jövőbeni tevékenység újragondolását a forma és tartalom összefüggésében.

A Kar, mint paramedikális egészségügyi felsőoktatási intézmény, az elkövetkező években továbbra is az ország, ezen belül elsősorban a Dunántúl számára kíván az egészségügyi és szociális ellátás igényeit kielégíteni képes szakembereket képezni. E feladat megvalósításához rendelkeznie kell a

megteendő lépésekre vonatkozó, a már meglévő és várható igényeket figyelembevevő tervekkel, javaslatokkal, vagyis stratégiával és a kijelölt cél elérésére alkalmazandó tervszerű módszerekkel, vagyis taktikával. A Kar tevékenységét az egy éve integrációs folyamat révén létrejött Pécsi Tudományegyetem kilenc karának egyikeként végzi, a rendeletek és az egyetemi szabályzatok által meghatározott új keretek közötti autonómiával. Az elmúlt év tapasztalatai a Kar számára kedvezőek. Az Egyetem vezetése részéről biztató támogatásban részesülünk, az Általános Orvostudományi Karral tovább mélyült hagyományos jó együttműködésünk s egyre több területen alakul ki biztató együttműködés az egyetem többi Karával és központi intézményeivel. A Kar fejlődését jelentős mértékben köszönheti és köszöni annak a támogatásnak, mely a képzési helyek Megyei és Városi Önkormányzatai részéről megnyilvánul.

Milyen igényekkel, milyen, az igényeket meghatározó és azokat befolyásoló tényezőkkel kell számolni, melyek stratégiánk és a megvalósítást lehetővé tevő taktikánk alapelemei?

Alapvető igény a lakosság egészségi állapotának javítása, az egészségnek, mint az életminőségét döntően meghatározó tényezőnek megőrzése, fejlesztése, a betegségek megelőzése, a megromlott egészségi állapot helyreállítása során a betegek segítése, alapvető szociális igényeik kielégítésében a közreműködés. Ezeket az igényeket, kielégítésük lehetőségeit alapvetően az egészségügyi–szociális ellátás hatókörén kívül eső gazdasági–környezeti tényezők határozzák meg; de jelentős hatást gyakorolnak olyan tényezők, mint az orvostudomány és az egészségtudomány, valamint ezek eszközeinek és alkalmazási lehetőségeinek fejlettségi szintje, az ezekhez való hozzáférhetőség, az ellátásban dolgozók szakmai

ÖSSZEKÖTŐ

felkészültsége és hivatásbeli elkötelezettsége. Az oktatást végző intézménynek mindezek figyelembevételével és az utóbbira összpontosítva kell kialakítania a képzésre vonatkozó jövőbeni terveit.

Ennek során a következő területeken kell előrelépniük:

- 1) jelenlegi képzési irányainkat olyan új, több szinten szervezett képzési irányokkal (akkreditált iskolarendszerű felsőfokú szakképzés, egyetemi képzés) kell kiegészíteni, melyek ma még hiányoznak a képzési palettánkról, de létesítésük indokolt a fenti igények kielégítése szempontjából,
- 2) lehetőséget kell biztosítani a legjobbaknak arra, hogy főiskolai tanulmányaik befejeztével azokat egyetemi szintre tudják emelni és ezzel megnyíljon előttük nem csak szakterületük magasabb minőségű művelésének, de a tudományos munka elmélyültebb végzésének és az e területen elért eredményeiknek elismerését jelentő tudományos minősítés megszerzésének lehetősége,
- 3) ki kell alakítani a magasabb szintű szakképzettség megszerzésének lehetőségét (szakirányú továbbképzés formájában),
- 4) biztosítani kell számukra azokat az ismereteket, melyek birtokában képessé válnak saját szakterületükön vezetői szerepek betöltésére, szakterületük fejlesztésére, a szakterület érdekeinek tudatos képviselésére, a szakterület és azok művelői számára a jogos szakmai, társadalmi és anyagi elismerés kivívására,
- 5) a tananyag állandó fejlesztésével biztosítani kell, hogy az ténylegesen a szükséges és korszerű ismereteket foglalja magában,
- 6) olyan rugalmas oktatási szervezetet, oktatási formákat kell kialakítani, mely lehetővé teszi a hallgató számára,

hogy a kötelező ismeretek mellett lehetősége legyen az őt leginkább érdeklő területeken speciális tudásra is szert tenni (alapképzés mellett a szakképzési ismeretek

- elsajátításának megkezdése) és végül
- 7) a gyakorlati képzés minőségének jobbítása érdekében szükséges a gyakorló területekkel a kapcsolatokat bővíteni és ahol erre lehetőség mutatkozik, új formákkal kiegészíteni,
 - 8) Mindezen feladatok eredményes ellátásához alapvető a képzést irányító és azt végző szervezeti formák és struktúrák korszerűsítése.

A fenti stratégia megvalósítása érdekében a jelenleg működő szakok mellett fontosnak tartjuk az akkreditált felsőfokú szakképzés bevezetését és szakirányainak bővítését. Szakindítási engedéllyel rendelkezünk

- akkreditált szülésznői felsőfokú szakképzés és
- képi diagnosztikus és intervenciósszisztémás területen. Most készítjük elő a szakindítási kérelmet az
- orvosdiagnosztikai laboratóriumi technikus felsőfokú akkreditált szakképzés területén.

A főiskolai alapképzés területén benyújtottuk, ill. a közeljövőben nyújtjuk be a képesítési követelmények meghatározására ill. a szak indítására vonatkozó kérelmünket:

- főiskolai szintű egészségtan tanári,
- a diplomás képződiagnosztika, és
- a mentőtiszt főiskolai alapképzés területén.

Egyetemi szintű alapképzés kiegészítő alapképzés formájának engedélyezésére az alábbi szakterületeken nyújtottunk be kérelmet ill. tervezzük a kérelem benyújtását:

- egyetemi okleveles védőnő
- egyetemi okleveles egészségtan tanár
- egyetemi orvosdiagnosztikai laboratóriumi szakember
- egyetemi okleveles diétetikus

ÖSSZEKÖTŐ

- egyetemi okleveles gyógytornász.fizioterapeuta.

A Kormány ez év júniusában engedélyezte *egyetemi okleveles ápolóképzés* megindítását 3 féléves kiegészítő alapképzés formájában azok számára, akik főiskolai diplomás ápoló oklevéllel rendelkeznek. A képzés szeptemberben elkezdődött s ez az első eset, hogy a 10 évvel ezelőtt még csak alap- vagy középfokú szakképzettséget biztosító, végrehajtó szerepkörrel rendelkező paramedikális szakterület művelői 5 1/2 éves képzés után egyetemi oklevél és végzettség birtokában léphetnek partneri viszonyba az egészségügy egyéb szereplőivel.

A felsőszintű szakképzettség megszerzésének lehetőségét a szakirányú továbbképzés biztosítja. E területen engedéllyel rendelkezünk

- *egészségfejlesztő mentálhygiénikus és addiktológus* szakirányú továbbképzés végzésére, s kérelmet nyújtottunk be
- gerontopszichiátriai szakápoló és családgondozó *ápoló/védőnő* szakirányú továbbképzés indításának engedélyezése érdekében.

A közeljövőben tervezzük kérelem benyújtását az alábbi területeken a szakirányú továbbképzés indítására:

- gyógy- és termálturisztika
- diplomás szociális menedzser
- sürgősségi szakápoló
- rehabilitációs szakápoló
- onkológiai szakápoló
- matrix szakápoló
- endoszkópos szakápoló irányokban.

Ezeknek a célkitűzéseknek megvalósításához elengedhetetlen feltétel

- megfelelő és célszerűen kialakított és működtetett oktatási és vezetési struktúrának, valamint
- hatékonyan működő minőségbiztosítási és fejlesztési rendszereknek kialakítása.

Az év során elfogadott, az Egyetem szabályzataihoz illeszkedő új Kari SZMSZ és TVSZ teremtette meg az új szervezeti és oktatási struktúrák formai kereteit. A kialakított szervezeti struktúra egyértelművé teszi a vezetési hierarchia felépítését, meghatározza és pontosítja a feladatokat és felelősségi köröket, szétválasztja az oktatási és igazgatási feladatokat.

PTE EFK vezetési szerkezete

A Kar működését továbbra is a négy Képzési Központ szervezeti keretei között képzelni el, az oktatási-szakmai irányítás azonban egyértelműen a kialakított szakirányítási rendszerben történik.

PTE EFK oktatási-szervezeti egységei

- Szakképzési intézetek és tanszékek
- Alapképzési tanszékek
- Kiegészítő képzési egységek

ÖSSZEKÖTŐ

A) Szakképzési intézetek és tanszék

Ápolástudományi Intézet

- Ápolástani tanszék
- Szülésznői tanszék
- Sürgősségi ellátási tanszék

Egészségfejlesztési és Családgondozási Intézet

- Védőnői tanszék

Egészségügyi Diagnosztikai és Menedzsment Intézet

- Egészségpolitikai és egészségbiztosítási tanszék
- Ikonográfus tanszék
- Orvosi laboratóriumi és analitikai tanszék

Fizioterápiás Intézet

- Gyógytornász tanszék

Szociális Munkás Képző Intézet

Táplálkozástudományi Intézet

B) Alapképzési tanszék

Alkalmazott egészségtudományi tanszék

Alkalmazott élettudományi tanszék

Biostatistikai és egészségügyi informatikai tanszék

Egészségnevelési és egészségpedagógiai Tanszék

Népegészségtani tanszék

Társadalomtudományi tanszék

C) Kiegészítő képzési egységek

Informatikai csoport

Oktatásszervezői csoport

Rekreációs Csoport

Szaknyelvi csoport

Továbbképzési csoport

Ennek szervezeti formái a kialakítás fázisában lévő Intézetek és Tanszékek, Biztosítani kívánjuk a Képzési Központok stabilitását, arculatuk markánsabbá tételét az oktatási feladatoknak igények és adottságok szerinti megosztása révén, megkívánva a költséghatékony gazdálkodást. Új alapokra kívánjuk helyezni a képzésünkben nagy jelentőséggel bíró gyakorlati oktatás oktatóhelyeivel kialakított kapcsolatainkat a gyakorlati képzés hatékonyabbá tételé érdekében. Ennek egyik formája a gyakorló kórházakban Intézetek ill. Tanszékek létesítése. Gyakorlati oktatási csoportok kialakítását tervezzük az Orvoskar klinikáin, a Képzési Központok székhelyén működő Megyei Kórházakban és a székesfehérvári Szent György Kórházban.

A minőség szavatolása és fejlesztése érdekében a következő lépések megtételét tartjuk szükségesnek:

- A Karon meg kell erősíteni a kutatási műhelyeket, elő kell segíteni egészségtudományi doktori iskola alapítását. Oktatóinkat ösztönözni kell kutatómunka végzésére és tudományos minősítés megszerzésére.
- Biztosítani kell oktatóink szervezett, kötelező továbbképzését. Ennek megvalósítása érdekében megfelelő tartalommal bíró új és

ÖSSZEKÖTŐ

- hatékony továbbképzési formákat kell kialakítani, a már meglévőket tovább kell fejleszteni.
- Újra kell gondolni és pontosítani kell az oktatói követelmény- és teljesítményértékelési rendszert, növelni kell a Kar teljes munkaidejű, lehetőleg minősített oktatóinak számát.
 - Az oktatói utánpótlás bázisát a Karunkon végzett fiatal szakemberek képezik. Intézkedéseket kell tennünk annak érdekében, hogy a legkiválóbbakat érdekeltté és képessé tegyük oktatói és kutatói feladatok vállalására
 - Elő kell segíteni, hogy a hallgatók és oktatók közötti kapcsolat széleskörűen is elmélyüljön, az oktatók és hallgatók közötti véleménycsere és visszajelzés kölcsönösen, két irányban az egyenjogúság alapján tovább fejlődjön. A Kar vezetése a jövőben is fontosnak tartja a hallgatói Önkormányzattal történő szoros együttműködés fenntartását, döntés előkészítés során a hallgatói javaslatok megfontolását és figyelembe vételét.
 - Szükséges a levelezőképzés formái és tartalmi kérdéseit a tapasztalatok alapján elemezni, újraértékelni, a megalapozott következtetések alapján korszerűsítést végrehajtani. Újra fontolóra kell venni a virtuális képzés esetleges bevezetésének lehetőségét.
 - Indokolt a Kar kialakult minőségpolitikáját kodifikálni, kötelezettségeinket a minőség szemszögéből átvilágítani, minőségügyi dokumentációs rendszert kialakítani
 - Nagy változásokat jelentő, de az oktatási tananyag átértékelését is lehetővé tevő feladat a tanulmányi pont (kredit) rendszer bevezetésének előkészítése a közeli hónapokban.
 - A Kar elmúlt négy évi munkájának értékelésére az elkövetkező hetekben kerül sor az akkreditáció keretében. A MAB véleményét nagy érdeklődéssel várjuk s bírálataik, javaslataik meghatározók lesznek a következő időszak munkájának alakításában.

A Kar gazdálkodása költségérzékeny módon, az OM és a PTE előírásai szerint történik. Bízunk abban, hogy a Kar jelenlegi stabil gazdasági helyzete a jövőben is fennmarad

Fontos jelenlegi és jövőbeni feladatunk az érintett korosztályok tájékoztatása a Kar által kínált oktatási és képzési lehetőségekről és ösztönzésük ennek igénybevételére. Egyes szakaink iránt az érdeklődés az elmúlt években jelentősen csökkent vagy csökkenő. Ennek fő okát abban látjuk, hogy a jövőbeni hallgatói megítélés az egészségügy egészének helyzetét perspektívátlanak tekinti, s csak azok iránt a szakok iránt nyilvánul meg nagyobb érdeklődés, ahol a megszerzett végzettség a közismerten előnyös magánpiacon is értékesíthető. Nem feladatunk az egészségügy helyzetének elemzése. Csak remélhetem, hogy a magyar egészségügyi ellátásért felelősséget viselők a gondokat nem az ellátás színvonalának jelentős csökkentésével kívánják megoldani. Bízom abban, hogy néhány év múlva az egészségügyi ellátásban megkezdődik egy olyan felfelé irányuló fejlődés, mely nagy számban igényli majd a korszerűen és felsőfokon képzett szakembereket. Karunk az elmúlt 10 évben jelentős fejlődésen ment át, szakainak száma megkétszereződött, hallgatóinak száma 25x-re nőtt. Az elkövetkező 10 év feladata lesz a képzési kínálat bővítése, ami a hallgatói létszám ennek megfelelő változásával jár majd. Feladatunk, hogy

ÖSSZEKÖTŐ

a felhasználói és piaci igényekhez rugalmasan alkalmazkodva alakítsuk képzési kínálatunkat és olyan, a hallgatók jövőjét is biztonságosabbá tevő elemekkel egészítsük ki azt, ami megkülönbözteti Karunkat az egyéb Egészségügyi Főiskolai Karok kínálatától.

Az EFK PTE képzési kínálatának tervezett bővítése

Akkreditált iskolarendszerű felsőfokú szakképzés

- Szülésznő
- Képi diagnosztikus és intervenció asszisztens
- Orvosdiagnosztikai laboratóriumi technikus

Főiskolai alapképzés

- Egészségtan tanár
- Diplomás képalkotó diagnoszta
- Mentőtiszt

Kiegészítő alapképzés (egyetemi képzés)

- Egyetemi okleveles ápoló
- Egyetemi okleveles védőnő

Szakirányú továbbképzés

- Egészségfejlesztő mentálhigiénikus
- Adiktológus
- Családgondozó ápoló/védőnő
- Gerontopszichiátriai szakápoló

Legfontosabb feladatunk azonban a minőség fejlesztése. Karunk oktatási minősége jelenleg egészében jónak mondható. Egyes területeken azonban javítani kell az oktató és kutatómunka minőségét, s egyébként is nincs az a jó, aminél ne lenne jobb.

Őszintén remélem, hogy aki 10 év múlva számol be a Kar előző 10 évi működéséről, fenti elgondolások megvalósításáról s annak eredményeiről is számot adhat.

Főigazgatói dicséretek

Az Egészségügyi Főiskolai Kar fennállásának 10. évfordulója alkalmából főigazgató úr "FŐIGAZGATÓI DICSÉRET"-et nyújtott át az alábbiakban felsorolt munkatársaknak, hallgatóknak:

Kaposvári Képzési Központ

Balázs Lajosné
gazdasági csoportvezető
Horváth Pálné
tanulmányi csoportvezető
Koltai Istvánné
laboratóriumi asszisztens
Szellőné Fábrián Márta
könyvtáros
Szerecz Zoltán
műszaki vezető
Török Zoltán
technikus

Pécsi Képzési Központ

Berta Károlyné
laboratóriumi asszisztens
Betlehem József
főiskolai adjunktus,
tanulmányi osztályvezető
Bonyárné Müller Katalin
főiskolai adjunktus
Dr. Figler Mária
főiskolai tanár, szakvezető
Laborczy Ottóné
főiskolai adjunktus
Szijjártó Zoltán
kari informatikai vezető

ÖSSZEKÖTŐ

Paláncsa Ferenc
portás
Világosné Farkas Ilona
penzügyi előadó

Szombathelyi Képzési Központ

Dr. Cholnoky Péter
főiskolai tanár, szakvezető
Éliás Zsuzsanna
főiskolai adjunktus
Hermán Gyözöné
titkárságvezető
Dr. Magyarne Takács Andrea
védőnö
Soós Jenőné
oktatásszervező
Takácsné Dankó Brigitta
főiskolai adjunktus
Oláh András
DÁP IV., kari HÖK elnök
Mihályi Ágnes
DÁP III. általános alelnök

Zalaegerszegi Képzési Központ

Bárdosiné Szili Katalin
nyelvtanár
Bek Ferenc
szakmunkás
Egyed Anna
gazdasági vezető
Jagasics Jánosné
titkársági csoportvezető
Kóhalmi Erika
tanulmányi csoportvezető
Dr. Laky Rezső
főiskolai tanár
Tóth Klára
gyógytornász

Főigazgatói Hivatal

Graf Ferenc
kari gazdasági vezető
Schneringerné Vági Ágnes
tanulmányi előadó
Ulrich Sabine
igazgatási ügyintéző

Paláncsa Ferenc, portás

Dr. Laky Rezső, főiskolai tanár

Hermán Gyözöné, titkárságvezető

Oláh András, kari HÖK elnök

ÖSSZEKÖTŐ

Az ünnepség fogadással zárult...

ÖSSZEKÖTŐ

Kishonti Kálmán

1933–2000.

2000. október 22-én hosszan tartó betegség után elhunyt Kishonti Kálmán, a Pécsi Tudományegyetem Egészségügyi Főiskolai Kar Kaposvári Képzési Központjának gazdasági vezetője, mérhetetlen úrt hagyva maga után.

Kishonti Kálmán 1933. szeptember 1-én született Szenna községben. Általános iskolai tanulmányait Batéban, majd a gimnáziumot a kaposvári Táncsics Mihály Gimnáziumban végezte. Orvosegyetemre készült, de hiába felvételizett eredményesen, édesapja jegyzői múltja nem volt jó ajánlólevél.

Az egészségügytől azonban nem távolodott el. A megyei kórházban kezdett dolgozni a könyvelésen, s innen jutott el – egyre jobban megismerkedve az egészségügy gazdasági problémáival és a képesítéseket megszerelve – a Megyei Tanács Egészségügyi Osztályának gazdasági vezetői beosztásáig. Több évtizedes vezetői munkája során Somogy megye szinte valamennyi egészségügyi fejlesztésén otthagyta keze nyomát. A megye egészségügyi intézményeinek szakmai és gazdasági vezetői egyaránt tisztelték egyenes, szavahihető, szakmailag megalapozott vezetői stílusáért. Mindig biztosak lehettek abban, hogy az egészségügy érdekeit szem előtt tartva készítette elő és segítette azokat a döntéseket, amelyek a megyei egészségügyi osztály kezében voltak. Szerepe volt a síófoki és nagyatádi kórház megvalósításában, a megyei kórház folyamatos korszerűsítésében.

Munkáját több fórumon ismerték el különböző kitüntetésekkel, 1987-ben a "Munkaérdemrend Bronz Fokozatának" is birtokosa lett. Ő mégis leginkább arra volt büszke, hogy a megyét járva őszinte szeretettel és tisztelettel fogadták valamennyi egészségügyi intézményben, még akkor is, mikor már nem függtek a döntések az ő munkájától.

Szakmai tevékenysége mellett a Magyar Vöröskereszt megyei vezetőségében is vállalt önkéntes munkát, ahol szakmai tanácsait mindig komolyan vették és 1979-ben kiemelkedő munkájáért a "Vöröskereszt Munkáért Arany Fokozata" kitüntetést kapta.

Élete nagy fordulatát jelentette, amikor 1989-ben felmerült az egészségügyi főiskolai tagozat létrehozásának gondolata Kaposváron, s őt bízták meg – megyei tanácsosi feladatainak folytatása mellett – az anyagi háttér kidolgozásával. Ezt a munkát részfoglalkozásban végezte 1991. április 1-ig, amikor a tagozat főfoglalkozású gazdasági igazgatója lett.

Jó szervezőkészsége, szakmai tapasztalatai és ismeretei nélkül elképzelhetetlen lett volna, hogy 1990. szeptember 1-én a főiskolai oktatás igényeit mindenben kielégítő feltételek között induljon meg a tanítás.

Az azóta eltelt 10 évben az életét jelentette a Pécsi Orvostudományi Egyetem Egészségügyi Főiskola Kaposvári Tagozata. Minden intézkedésével a fejlődést, a

ÖSSZEKÖTŐ

korszerűsödést szolgálta, ötletei, szívós kitartása sokszor lehetetlen helyzeteket oldott meg. A Pécsi Orvostudományi Egyetem vezetése 1994-ben "Pro Universitate Ezüst Fokozata" kitüntetéssel ismerte el munkáját.

Betegségében is a jövő, a főiskola jövője foglalkoztatta. Munkatársai barátként szerették és tisztelték. Elvesztését csak úgy lehet átvészelni, ha azon az úton megyünk tovább, amelyen ő is haladt.

Szeretettel és tisztelettel emlékezünk rá, s emlékét munkájában őrizzük.

Dr. Vörös Sándor 1931–2001.

Mély megrendüléssel fogadtuk a hírt a mindannyiunk által szeretett és nagyrabecsült kolléga és kiváló oktató, dr. Vörös Sándor egyetemi adjunktus 2001. január 13-án bekövetkezett váratlan haláláról. Eltávozásával nagy, a szó igazi értelmében pótolhatatlan veszteség érte az Általános Orvostudományi és Egészségügyi Főiskolai Karok munkatársait, valamint jelenlegi és volt hallgatóit is.

Az orvosi hivatás választásában meghatározó volt orvos édesapja révén a családi indíttatás. Emellett nagy szeretettel emlékezett meg arról a klasszikus műveltséget magában foglaló útravalóról, amelyet szülővárosában, Székesfehérváron kiváló gimnáziumi tanáraitól kapott.

Orvosi tanulmányait a Pécsi Orvostudományi Egyetemen végezte, diplomáját 1955-ben szerezte meg. Már orvostanhallgató korában elkötelezte magát a mikrobiológia tudománya iránt: diákkörösként, majd demonstrátorként dolgozott a Mikrobiológiai Intézetben. Orvosi diplomájának megszerzése után ugyanitt lett a gyakornoki és tanársegédi fokozatok után 1967-ben egyetemi adjunktus.

A Mikrobiológiai Intézet nemzetközi híró Rauss Iskolájához csatlakozva döntő szerepet vállalt a bélbaktériumok egy jelentős csoportja, a *Proteus*-ok pontos rendszertani beosztását elősegítő tipizálási rendszer kidolgozásában. Az ennek a munkának alapján készült közleményeit az orvosi mikrobiológia 3–4 évenként új kiadást megérő, nemzetközileg mértékadó kézikönyvei rendszeresen a témakörre vonatkozó alapvető forrásmunkaként idézik.

A bélbaktériumok diagnosztikájára és tipizálására vonatkozó fejlesztő munkáit nemcsak itthon, hanem ösztöndíjak elnyerése révén a témakör művelésében olyan élenjáró külföldi intézetekben is folytatta, mint a párizsi Pasteur Intézet és a Dundee-i Egyetem Mikrobiológiai Intézete Skóciában.

ÖSSZEKÖTŐ

A diagnosztika fejlesztésére irányuló kutatómunka mellett gyakorló klinikai mikrobiológusként kezdettől fogva résztvett a Mikrobiológiai Intézet bakteriológiai diagnosztikai laboratóriumának munkájában, amelynek harminc éven át vezetője is volt. Tehetsége, rendszeressége és nagy munkabírása révén vált hatalmas tudásanyaggal rendelkező klinikai mikrobiológussá. Rendkívüli tárgyi tudása és memóriája révén a ritkán előforduló kórokozók azonosításához szükséges reakciókat is kézikönyvek segítsége nélkül, fejből fel tudta sorolni.

Diagnosztikai felkészültségét nemcsak itthon ismerték el, hanem külföldi laboratóriumok vezetői pozícióját is elnyerte. Hét éven át dolgozott a Ghanei Egészségügyi Minisztérium Közegészségügyi Referencia Laboratóriumában, ahol a Bélbaktérium és Élelmiszerhigiéniai Laboratórium vezetője volt. A trópusokon töltött éveit során vált igazi szakértőjévé olyan kórokozóknak, amelyeket a hazai mikrobiológus társadalom nagy része csak szakkönyvekből ismer.

Ha egyáltalán lehet ilyen sorrendet felállítani, talán az oktatói tevékenység volt az, amely legközelebb állt szívéhez. A pályafutása során megszerzett rendkívül széles alapú és elmélyült ismeretanyagát mindig az életből vett, legtöbbször a saját tapasztalataiból merített példákkal illusztrálva adta át az egyetemi hallgatók generációinak és a főiskolai hallgatóknak.

Az oktatás számára sohasem egy lezáruló vagy lezárható folyamatot jelentett. Még a vizsgákon is igyekezett a hallgatók válaszait számukra érdekes és tanulságos, az összefüggéseket megvilágító szempontokkal kiegészíteni.

A Pécsi Orvostudományi Egyetem *Pro Universitate* emlékérmének tulajdonosa volt, számos egyetemi és minisztériumi oktatási elismerésben is részesült, de számára az igazi elismerést és örömet nem ezek a hivatalos kitüntetések, hanem a kollégákkal és hallgatókkal való baráti kapcsolat és szakmai együttműködés, valamint a hallgatók visszajelzései jelentették.

Az Egészségügyi Főiskolai Kar oktatómunkájában a képzés indításától kezdődően résztvett. Elsőként a Pécsen működő Dietetikus Szak hallgatói élvezhették lendületes, lelkes előadásait, élményt nyújtó gyakorlatait, majd ugyanilyen lelkesedéssel kapcsolódott be a később induló Diplomás Ápoló- és Védőnő Szakok hallgatóinak mikrobiológiai oktatásába is. Karunk hallgatói számára írt "Orvosi mikrobiológia" című jegyzetének megírására még volt ideje, de annak megjelenését sajnos már nem érthette meg.

Életútja egyaránt példaként szolgál oktató és hallgató számára, személyisége emlékezetünkben tovább él!

ÖSSZEKÖTŐ

Tájékoztató az Egészségügyi Főiskolai Kar Tanácsának üléseiről és Főigazgatói Vezetői Értekezletről

I. Kari Tanácsülés 2001. január 15.

A 2000/01. tanév első félévi utolsó tanácsülésének vendége volt Dr. Csontos András, az Oktatási Minisztérium főtanácsadója. Az ülés a Pécsi Képzési Központban volt, melynek napirendjén az alábbi programpontok szerepeltek:

1. Az Egészségügyi Főiskolai Kar hallgatói részére nyújtandó támogatásokról és az általuk fizetendő díjakról és térítésekről szóló szabályzat módosítása. Előadó: Dr. Mészáros Lajos főiskolai tanár, oktatási főigazgatóhelyettes, Oláh András Kari HÖK elnök

Ezt a szabályzatot a Kari Tanács 2000. augusztus 24-i ülése már elfogadta, jelen módosítást, az tette szükségessé, hogy időközben a szabályozó tényezők változtak. A változások lényege, hogy eddig a bevételek 62%-át ösztöndíj, 30%-át szociális támogatás formájában folyósították a hallgatóknak. A mostani változások értelmében a bevételek 82%-a az ösztöndíj, 10%-a pedig a szociális támogatások keretébe kerül át. A négy képzési központ hallgatói juttatásainak elbírálását egy olyan bizottság végzi majd, mely két hallgatóból és egy oktatóból áll. A kollégiumi díjak 10%-át a Hallgatói Önkormányzat kapja meg, melyet kollégiumfejlesztésre és programok szervezésére fordíthatnak. A szabályzat a Képzési Központok Tanulmányi Csoportjainál, illetve a hallgatói önkormányzatok irodáiban megtekinthető.

2. Személyi ügyek: egyetemi tanári, főiskolai tanári és főiskolai docensi pályázatok

Előadók: a pályázatok értékelésére felkért Bíráló Bizottságok elnökei: dr. Illei György főiskolai tanár, tudományos- és fejlesztési főigazgatóhelyettes, dr. Komáromy László főiskolai tanár, általános főigazgatóhelyettes, dr. Mészáros Lajos főiskolai tanár, oktatási főigazgatóhelyettes

Az Egészségügyi Főiskolai Karra meghirdetett két egyetemi tanári pályázati kiírására dr. Bódis József és dr. Sulyok Endre; három főiskolai tanári pályázatára dr. Nagy Júlia, dr. Hartmann Géza, dr. Molnár László pályázata érkezett be. A meghirdetett három főiskolai docensi pályázati kiírásra beérkezett három pályázatból Éliás Zsuzsanna pályázata volt elbírálható, a további két pályázat esetében a Bizottság kiegészítést kért.

A bizottsági elnökök a fentiekben nevesített pályázati anyagokat ismertették a Kari Tanáccsal és azokat a Kari Tanács számára elfogadásra javasolták.

E napirendi pontban került sor a **Diagnosztikai és Menedzsment Intézet igazgatói állására kiírt pályázat** elbírálására. A pályázatra egy pályázó dr. Kovács L. Gábor egyetemi tanár nyújtott be pályázati dokumentációt. A pályázat elbírálására felkért Bíráló Bizottság elnöke Dr. Komáromy László főiskolai tanár, általános főigazgató-helyettes a pályázat ismertetése után javasolta a pályázat elfogadását.

A fenti személyi ügyek titkos szavazásának értékelésére főigazgató úr az alábbi szavazatszámoló bizottságra tett javaslatot: elnökének: dr. Laky Rezső főiskolai

ÖSSZEKÖTŐ

tanárt, tagjainak: Dr. Peterka Gabriella főiskolai docenst és Mártonfalvi Zsolt hallgatót javasolta. A Kari Tanács egyhangúlag elfogadta a javaslatot.

A titkos szavazás eredménye a következő:

Név	Igen	Nem	Érvénytelen
Dr. Sulyok Endre	18	–	–
Dr. Molnár László	16	1	1
Dr. Kovács L. Gábor	18	–	–
Dr. Hartmann Géza	16	2	–
Dr. Nagy Júlia	17	–	1
Dr. Éliás Zsuzsanna	16	2	–
Dr. Bódis József	17	1	–

A fentiek alapján a tanácsülés valamennyi előterjesztést támogatta. A tanácsulást követően 2001. január 25-én a PTE Szenátusának ülésén Főigazgató úr előterjesztése alapján a személyi javaslatot a Szenátus jóváhagyta.

Dr. Kovács L. Gábor 2001. február 27-én a Diagnosztikai és Menedzsment Intézet igazgatói megbízását átvette.

Az előterjesztett és elfogadott egyetemi- és főiskolai tanári pályázatok anyagát az Oktatási Minisztériumba Rektor úr terjesztette fel.

3. Szakindítási kérelmek, előterjesztések

Előterjesztő: Dr. Illei György főiskolai tanár, tudományos és fejlesztési főigazgató-helyettes

Az Egyetemi Védőnő Szak, a Diplomás Képző Diagnosztika főiskolai alapképzési szak, a Szociális Menedzser szakirányú továbbképzési szak, továbbá az Orvosdiagnosztikai Laboratórium Technológus akkreditált iskolarendszerű felsőfokú szakképzés programjait szakindítási kérelmeit ismertette Illei professzor.

A tanácsülés az előterjesztést az elhangzott módosítási javaslatokkal együtt egyhangúlag elfogadta.

4. Az "Egyebek" napirendi pontban az alábbiak előterjesztése történt meg:

a) a *PTE Egészségügyi Főiskolai Kar oktatóinak-kutatóinak jogállásáról szóló szabályzat*

Előterjesztő: Dr. Komáromy László főiskolai tanár, általános főigazgatóhelyettes

Az Oktatási Minisztérium Ide vonatkozó rendelete, illetve a PTE SZMSZ-a alapján előterjesztett szabályzat az oktatók és kutatók kinevezési feltételeit, kinevezési rendjét szabályozza.

Az elfogadott szabályzat a Képzési Központokban megtekinthető.

b) A *PTE Egészségügyi Főiskolai Karán alapítandó intézetek Szervezeti és Működési Szabályzatai*

Előterjesztő: Dr. Illei György főiskolai tanár, tudományos és fejlesztési főigazgatóhelyettes

ÖSSZEKÖTŐ

Az előterjesztő bejelentette, hogy folyamatosan készülnek a korábban elfogadott oktatási struktúra részét képező Kari Intézetek Szervezeti és Működési Szabályzatai. Jelen tanácsülésen a Táplálkozástudományi Intézet az Egészségfejlesztési és Családgondozási Intézet és a Szociális Munkás Képző Intézet Szervezeti és Működési Szabályzatai kerültek előterjesztésre. Az SZMSZ-ok keretszabály jellegűek, melyek az intézetek működését biztosítják. A szabályzatok a Képzési Központokban megtekinthetők. Az előterjesztéseket a tanácsülés egyhangúlag elfogadta.

Dr. Figler Mária főiskolai tanár, a Dietetikai Szak vezetője javasolta, hogy a Táplálkozástudományi Intézet nevét Humán Táplálkozástudományi és Dietetikai Intézet-re módosítsa a Kari Tanács. A Tanács a javaslatot elfogadta

c) *Dr. Rozsos István egyetemi tanár, a Kari TDK elnöke bejelentette, hogy a Kari TDK munkájával kapcsolatban 2001. január 30-ra ülést hív össze.*

d) *Dr. Tahin Tamás főigazgató úr bejelentései:*

- Az Orvostudományi és Egészségtudományi Centrum elnöki posztjáról lemondott Dr. Bellyei Árpád egyetemi tanár; továbbá elnökhelyettesi posztjáról Dr. Kosztolányi György egyetemi tanár.
- A közalkalmazotti jogállásról – egy intézményen belül (egyetemen belül) egyszerre két közalkalmazotti jogviszony nem létesíthető a fennálló szabályok értelmében.
- Főigazgató úr Dr. Mészáros Lajos oktatási főigazgatóhelyettest, Dr. Komáromy László általános főigazgatóhelyettest megbízta feladataik ellátásával.
- Dr. Nagy Júlia egyetemi adjunktus 2001. január 1-től kezdődően oktatási igazgatói feladatok ellátására kapott megbízást. Az oktatási igazgató az oktatási főigazgatóhelyettes munkáját segíti.
- Főigazgató úr köszönetét fejezte ki Dr. Buda József főiskolai tanárnak a kari "Jubileumi évkönyv" 1. kötetének megjelentetéséért. Köszönetét fejezte ki továbbá a Kar 10 éves Jubileumi Ünnepe szervezésében résztvevő munkatársaknak.
- A Pécsi Tudományegyetem Egészségügyi Főiskolai Kara 2000. december 22-én együttműködési megállapodást kötött a Vas Megyei Önkormányzattal és a Vas Megyei Markusovszky Kórházzal. Az együttműködés keretében a Markusovszky Kórház és az EFK által közösen működtetett Diagnosztikai és Menedzsment Intézet alapítására került sor. Az együttműködési megállapodást Markó Péter, a Vas Megyei Közgyűlés elnöke és Dr. Lénárd László a PTE tudományos rektorhelyettese írta alá.

II. Főigazgatói Vezetői Értekezlet 2001. március 14.

A Főigazgatói Vezetői Értekezlet a 2001. március 21-i Kari Tanácsülés napirendi pontjainak előkészítésével és egyéb aktuális kérdésekkel foglalkozott.

ÖSSZEKÖTŐ

- 1. Tájékoztató az Egészségtudományi Centrum elnökének megválasztásával kapcsolatban**
Előterjesztő: Dr. Tahin Tamás főigazgató
A tájékoztatóban elhangzott, hogy a pályázati kiírás a PTE honlapján jelent meg. A pályázati anyag beadási határideje 2001. március 20. 16:00 óra. A pályázatokat a határidő lejárta után Dr. Sipos Béla rektorhelyettes vezetésével Dr. Fischer Emil ÁOK dékán és Dr. Tahin Tamás EFK főigazgató vizsgálják meg, hogy megfelelnek-e a kiírásban foglaltaknak. Ezt követően az OEC Tanácsa választja meg a pályázók közül a Centrum elnökét.
- 2. Tájékoztató a Kar költségvetéséről**
Előterjesztő: Graf Ferenc kari gazdasági vezető
Az előterjesztő ismerteti a Kar rendelkezésére bocsátott költségvetés tervezetét, melyet a Gazdasági Főigazgatóság készített. A tervezetben a Kar-t hátrányosan érintő adatokat talált, ezek korrekciójára a Gazdasági Főigazgatóság illetékesét kérte. A végleges költségvetést Szenátusi ülés fogja elfogadni.
A napirendi pont keretében Dr. Tahin Tamás főigazgató tájékoztatja a Vezetői Értekezletet, hogy a Kar helyzetével foglalkozó "Észrevételek a 2001. évi képzési és fenntartási előirányzat központi részének elkülönítésével és felhasználásával kapcsolatban" levelet intézett Rektor úrhoz. A levelet a Vezetői Értekezlet tagjai megkapták.
- 3. Tájékoztató a felvételi folyamatról**
Előterjesztő: Betlehem József főiskolai adjunktus, tanulmányi osztályvezető
Az előterjesztő az előírt határidőig beérkezett felvételi jelentkezési lapok alapján tájékoztatja az értekezletet az egyes szakokra jelentkezettek számáról. Az ismertett adatokból még nem bontható ki a jelentkezésüket első helyen beadó jelöltek száma. A felvételi szóbeli vizsga tárgyai: biológia, ápolás- és belgyógyászat, matematika, kémia. A vizsgák szervezésével kapcsolatos teendőket rövidesen beindítja a kari Tanulmányi Osztály. A vizsgák időpontja: 2001. június 25. – július 6.
- 4. Az oktatók, kutatók jogállásáról szóló kari szabályzat I. és II. sz. mellékletének előterjesztése**
Előterjesztő: Betlehem József főiskolai adjunktus, tanulmányi osztályvezető
A tervezet javaslatot tesz a kontaktórák számának meghatározásáról, a kontaktóráként minősített oktatói feladatok megjelölésére, a kötelező órák számításának módjáról, a munkahelyen tartózkodás kötelező időtartamáról, a kötetlen munkaidővel járó oktatói feladatokról, a többletteljesítés élszámolásának módjáról. A javaslatról a következő Kari Tanácsülés hoz határozatot.
- 5. Intézetek alapításáról szóló előterjesztés**
Dr. Tahin Tamás főigazgató úr előterjeszti a kari oktatási struktúra módosításáról szóló javaslatot, mely szerint Alkalmazott Egészségtudományi Intézet és Alkalmazott Élettudományi Intézet alapítása indokolt

ÖSSZEKÖTŐ

oktatásszervezési és gazdasági szempontok alapján. Ezek az intézetek több tanszék, illetve szervezeti egység oktatómunkáját koordinálják majd kari szinten. A javaslatról a soron következő Kari Tanács hoz határozatot.

6. Javaslat a PTE EFK saját kitüntetésének létrehozásáról

Főigazgató úr ismerteti egy korábbi vezetői értekezlet határozatát, mely szerint indokolt, hogy karunk rendelkezzen saját kitüntetési lehetőséggel. A kitüntetés latin nyelvű megnevezése: PRO FACULTATE SCIENTIAE SANITATIS. A kitüntetéssel járó kisplasztika elkészítésével kapcsolatos feladatok ellátásával a vezetői testület Dr. Buda József főiskolai tanár, főigazgatói tanácsadó urat bízta meg, aki Soltra Elemérrel vette fel a kapcsolatot. A művész úr a vezetői értekezleten résztvett. A megállapodás alapján Soltra művész úr a Kar tevékenységét szimbolizáló, segítő tevékenységet kifejező plakettet készít, mely a négy képzési hely megyéinek címerét is magában foglalja.

7. Egyebek

- *"Egészségügy informaticai asszisztens" képzés (akkreditált iskolai rendszerű felsőfokú szakképzés) képesítési követelményeinek és szakalapítási kérelmének előterjesztése.*
A Zalaegerszegi Képzési Központ által elkészített dokumentációt a Vezetői Értekezlet elfogadta, azt Dr. Illei György főiskolai tanár, tudományos és fejlesztési főigazgatóhelyettes terjeszti határozathozatal céljából a soron következő Kari Tanácsülés elé.
- *Kollégiumi Szervezeti és Működési Szabályzat*
Oláh András kari HÖK elnök terjeszti elő a szabályzatot, melynek számos új eleme van. A szabályzatot a soron következő Tanácsülés elé terjeszti főigazgató úr.
- *Oktatók hallgatói véleményezésének szabályzata*
Előterjesztő: Oláh András kari HÖK elnök
A HÖK elkészítette a fenti témájú szabályzatot, melynek célja a hallgatói feed-back rendszer működtetése. Kérte a vezetői értekezletet, hogy a rendszer működésének feltételeit segítse biztosítani. A tervek szerint a kérdőíveket a következő hetekben töltik ki a hallgatók.
- *Oklevelek kiadásának kérdésköre*
Előterjesztő: Betlehem József főiskolai adjunktus, tanulmányi osztályvezető
Idegen nyelvű oklevelek kiadásának lehetősége merült fel a korábbiakban. A törvény magyar nyelvű oklevél kiadását (egynyelvű oklevél) írja elő a magyar állampolgárok részére. Ha a Karon végzett külföldi állampolgár kérvényezi a kétnyelvű oklevél kiadását, az kiadható. E napirendi pont tárgyalása kapcsán merült fel a kitüntetéses oklevél kiadásának problémája. Főigazgató úr a Tanulmányi Bizottságot kérte fel a kitüntetéses oklevél feltételeinek kidolgozására.
- *Közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény felsőoktatásban való végrehajtásáról szóló 33/2000. (XII.26.) OM rendelet változásairól* Graf Ferenc kari gazdasági vezető tájékoztatta a Vezetői Értekezletet.
- Dr. Tahin Tamás főiskolai tanár, főigazgató bejelenti, hogy aktuálissá vált a *Humán Táplálkozástudományi és Dietetikai Intézet igazgatói állásának meghirdetése.*

ÖSSZEKÖTŐ

III. Kari Tanácsülés 2001. március 21.

A Kari Tanács a 2000/2001. tanév sorrendben a 4. ülését a Pécsi Képzési Központban tartotta. Az ülés programja az alábbi napirend szerint zajlott le.

- Záróvizsgákkal kapcsolatos kérdések. Előterjesztő: Dr. Nagy Júlia egyetemi adjunktus, oktatási igazgató.** A Karon az egyes szakok záróvizsgái 2001. május 28. – 2001. június 8. között zajlanak le. Az előterjesztésben az egyes szakok által javasolt Záróvizsga Bizottsági elnökök személyének elfogadását kérte a Tanácstól. A Tanács a személyi javaslatot egyhangúan elfogadta.
- Intézetek és Tanszékek Szervezeti és Működési Szabályzatai. Előterjesztő: Dr. Illei György főiskolai tanár, tudományos és fejlesztési főigazgatóhelyettes és Dr. Csere Tibor főiskolai tanár, képzési igazgató.** A kari struktúra folyamatos átalakításával párhuzamosan készülnek a hozzá kapcsolódó Szervezeti és Működési Szabályzatok is. Elsőként a Diagnosztikai és Menedzsment Intézet Képző Diagnosztikai Tanszék SZMSZ-át terjesztette elő Dr. Csere Tibor főiskolai tanár, képzési igazgató, aki egyben kérte, hogy a korábban tervezett tanszéki megnevezést (Ikonográfiai Tanszék) a jelen megnevezésre változtassa meg a Tanács. Dr. Illei György főiskolai tanár az Ápolástudományi Intézet két tanszéke, az Ápolástani- és a Szülésznői Tanszék SZMSZ-át terjesztette elő. Ismertette továbbá a Fizioterápiás Intézet SZMSZ-át, melyben több ponton korrekciót tart szükségesnek. A napirendi ponttal kapcsolatos vitában több kérdés merült fel arra vonatkozóan, hogy az egyes tanszékek milyen anyagi, költségvetési háttérrel működnek. Főigazgató úr a vita összefoglalása után javasolta, hogy az SZMSZ-okben rögzített gazdálkodási elveket ne módosítsa a Tanács, ezek a kari struktúra teljes átalakítását követően lépnek majd életbe. A Kari Tanács a felsorolt tanszékek SZMSZ-át egyhangúan elfogadta. A Fizioterápiás Intézet SZMSZ-ában a szükséges korrekciók elvégzését kéri a megbízott vezetőtől, majd a következő ülésen történik a végleges állásfoglalás. Az Ápolástani Tanszék SZMSZ-ának elfogadása után az Ápolástudományi Tanszék megnevezés értelemszerűen megszűnik.
- Humán Táplálkozástudományi és Dietetikai Intézet igazgatói állásának meghirdetése. Az előterjesztő Dr. Tahin Tamás főigazgató úr tájékoztatja a Tanácsot, hogy esedékessé vált a Humán Táplálkozástudományi és Dietetikai Intézet igazgatói állásának közzététele. A pályázati periódus eltelte után a beérkező pályázatokat bizottság fogja elbírálni, a pályázatok a Kari Tanács elé kerülnek döntéshozatalra.**
- Javaslat az egyetemi ápolóképzés tantervi programjának módosítására. Előterjesztő: Dr. Illei György szak- és tanszékvezető főiskolai tanár.** Az egyetemi ápolóképzés eddigi tapasztalatai alapján egyértelművé vált, hogy a Népegészségtan című tantárgy 3 félévre előirányzott anyaga 2 félév alatt előadható. Ezzel egyidejűleg az ápolásoktatás, jog és marketing ismeretek oktatása terén olyan anyagrészek oktatásának igénye is felmerült, melyek az eredeti tervezetben nem szerepeltek. Mindezek alapján javasolja, hogy a felszabadult 20 óra a következőképpen kerüljön felosztásra: a munkajog 8, az

ÖSSZEKÖTŐ

ápolásoktatás 8, a marketing 4 órát kapjon, így nagyobb óraszámban szerepeljenek a képzési programban. Ezzel egyidejűleg a Népegészségtan szigorlat a III. félév helyett a II. félévre, az Ápolásoktatás eredetileg II. félév végére előirányzott szigorlata a III. félévre kerüljön. A kialakított javaslattal mind a hallgatók, mind az oktatók egyetértettek.

A Kari Tanács a tantervi program módosítását egyhangúan elfogadta.

5. **Javaslat a szakkal történő együttműködésre az akkreditált felsőfokú szülésznői szakképzés területén.** **Előterjesztő: Dr. Illei György szak- és tanszékvezető főiskolai tanár.** A budapesti Kossuth Zsuzsa, Szentágotthal János és a Pécsi Egészségügyi Szakközépiskolák azzal a kéréssel fordultak Karunkhoz, hogy támogassuk őket az akkreditált iskolai rendszerű szülésznői felsőfokú szakképzés indításában. A nevezett iskolák megfelelnek a képzéssel kapcsolatos előírásoknak. A Kari Tanács egyetértő támogatása esetén rendelkezésükre bocsátjuk a tantervi programot, biztosítjuk a képzés szakmai felügyeletét, ellenszolgáltatásként az iskolák a képzésre kapott finanszírozási összegek 10%-át, bocsátják Karunk rendelkezésére és fedezik a felügyelettel kapcsolatos kiadásokat. Az együttműködés további részleteinek feladatainak kimunkálása a Kar Szülésznői Tanszékének feladata lesz. A Kari Tanács az előterjesztést egyhangúlag elfogadta.

6. **Javaslat a Tanulmányi Bizottság felhatalmazására a kanadai–magyar ápolásoktatási projekt alapján egyes tantárgyak főiskolai diplomás ápolóképzésébe történő beszámíthatóságának és a kötelező vizsgák körének és módjának meghatározására.**

Előterjesztő: Dr. Illei György szak- és tanszékvezető főiskolai tanár. A kanadai–magyar ápolásoktatási projekt keretében végzett felmérés eredményeként bizonyítottá vált, hogy a 3 éves iskolai rendszerű felsőfokú ápolói szakképzés keretében oktatott tárgyak közül néhány tárgy anyaga megfelel a főiskolai szintű követelményeknek. Ennek alapján kéréssel fordult a Kar az Oktatási Minisztériumhoz, hogy beszámíthatjuk-e ezeket a tárgyakat a levelező főiskolai ápolóképzésbe. Az Oktatási Minisztérium Felsőoktatási Főosztálya vezetőjének válasza alapján "nem kifogásolható, ha a Kari Tanács elvi döntésére figyelemmel a Kari Tanulmányi Bizottság megállapítja azon ismeretanyagok körét, melyek elsajátításának ismerete számonkérhető, így a tanulmányokba beszámítható". A javaslat a levelező képzésben résztvevő diplomás ápoló hallgatók számára jelentős előnyökkel járhat. Az előadó javaslója, hogy a Tanács bizza meg a Tanulmányi Bizottságot a fentiek alapján a beszámítható tárgyak meghatározására és írja elő a számonkérés (vizsga) formáit, tartalmát és módját. Az előterjesztést követő vitában felmerült az az igény, hogy a beszámíthatóság más szakok esetében is lehetséges legyen, megfelelő előtanulmányok esetén.

A Kari Tanács az előterjesztést egyhangúlag elfogadta.

7. **A mentőtiszt főiskolai alapképzés szakindítási kérelmének megvitatása és jóváhagyása.**

Előterjesztő: Dr. Illei György szak- és tanszékvezető főiskolai tanár

A mentőtiszt képzés korábban már elfogadott szakindítási kérelme a kredit alapú TVSZ alapján egészül ki a kötelezően és szabadon választható tárgyakkal, a kreditallokáció ismeretében. A képesítési követelményeket korábbi

ÖSSZEKÖTŐ

kormányrendelet határozza meg. A szakindítást pécsi és szombathelyi nappali- és levelező képzésre kéri az előterjesztés.

Az előterjesztést a Kari Tanács egyhangúlag elfogadta.

8. Egyebek:

- *Az Orvostudományi és Egészségtudományi Centrum elnökének megválasztásával kapcsolatos tájékoztató.*

Dr. Tahin Tamás főigazgató úr bejelentette, hogy az Orvostudományi és Egészségtudományi Centrum elnöki pozíciójára Dr. Horváth László, Dr. Kovács Bálint, Dr. Mózsik Gyula és Dr. Papp Lajos egyetemi tanárok pályázata érkezett be. Az elnökválasztó OEC Tanácsának ülése 2001. március 21-én 15 órakor lesz. Kérte a Tanács tagjait, hogy az általuk legalkalmasabbnak tartott jelöltre szavazzanak.

Az Orvostudományi és Egészségtudományi Centrum Tanácsának ülése 2001. március 21-én 15 órakor lezajlott, melyen a jelöltek ismertették pályázataikat. A titkos szavazás alapján az Orvostudományi és Egészségtudományi Centrum Tanácsa a pályázók közül Dr. Papp Lajos egyetemi tanárt, a Szívgyógyászati Klinika igazgatóját választotta meg a Pécsi Tudományegyetem Orvostudományi és Egészségtudományi Centrumának elnökéül.

- *A PTE EFK oktatóinak és kutatóinak jogállásáról szóló szabályzat I. és II. sz. mellékletének előterjesztése*

Dr. Takács Magdolna főiskolai docens, a téma előadója ismertette, hogy a Kar oktatóinak, kutatóinak jogállását a Kari Tanács korábbi ülésén már szabályozta, azonban e szabályzatban a kötelező kontaktóraszám, illetve a jogszabályok által előírt kötetlen munkaidővel járó feladatok meghatározása nem szerepel. Ezek meghatározására létrehozott, általa vezetett bizottság elkészítette a fentiekre vonatkozó javaslatot. A javaslat tartalmazza az egyes munkakörökhöz tartozó heti kötelező órák számát, definiálja a kontaktóra értelmezését a Karon, meghatározza a kötelező gyakorlati órák számításának módját, a munkahelyen való tartózkodás kötelező időtartamát, a kötetlen munkaidővel járó oktatói feladatokat és a kötelező kontaktórákon felül teljesített túlmunka díjazásának módját.

Az előterjesztést a Kari Tanács elfogadta.

A PTE Egészségügyi Főiskolai Kar oktatóinak, kutatóinak jogállásáról szóló szabályzat I. és II. sz. melléklete tartalmazza részletesen a fentieket, mely szabályzat a Képzési Központokban megtekinthető.

- *Intézetek alapítása*

Dr. Tahin Tamás főigazgató úr Alkalmazott Egészségtudományi Intézet és Alkalmazott Élettudományi Intézet létrehozására tett javaslatot, melyek több tantárgy oktatását ellátó szervezeti egység, tanszék munkáját fogják össze.

A javaslatot a Tanács egyhangúlag elfogadta.

- *Szabályzat a normatív kutatástámogatás felhasználásáról*

Előterjesztő: Dr. Illei György főiskolai tanár, tudományos és fejlesztési főigazgatóhelyettes

A címben meghatározottakat a PTE SZMSZ 38. sz. mellékletét képező szabályzata alapján a Kar elkészítette, melyet az előterjesztő elfogadásra ajánl.

A Tanács a Szabályzatot egyhangúlag elfogadta. A Szabályzat a Képzési Központokban megtekinthető.

ÖSSZEKÖTŐ

- *Dr. Kovács L. Gábor egyetemi tanár, intézetigazgató, Dr. Vermes Istvánt a megalakítandó Kari Doktori Iskola alapító belső tagjainak sorába javasolta.*
A javaslatot a Tanács elfogadta
- *Tájékoztató a költségvetésről*
Dr. Tahin Tamás főigazgató és Graf Ferenc kari gazdasági vezető urak tájékoztatják a Tanácsot a 2001. évi költségvetési tervezet eddig ismert részleteiről, amelyet a Szenátus fog elfogadni. A tervezet végleges formáját május folyamán nyeri el az Oktatási Minisztériumban lezajló végleges egyeztetést követően. E tájékoztatóban a 2000. évi költségvetéssel kapcsolatban elhangzott, hogy a Képzési Központok jól gazdálkodtak: hiány egyik Képzési Központban sem mutatkozott.
- *Egészségügyi Informatikai Asszisztens, AIFSZ szakalapítási és képzési követelményeinek előterjesztése*
Dr. Illei György főiskolai tanár ismerteti a Zalaegerszegi Képzési Központ által elkészített tervezetet. A képzés indítását indokoltnak tartja. A képzési követelmények meghatározását követően az előterjesztés további eljárásokra alkalmas. A Tanács egyhangúlag elfogadta a képzéssel kapcsolatos előterjesztést.
- *Kollégiumi Szervezeti és Működési Szabályzat*
Oláh András kari HÖK elnök indokolta a Kollégiumi SZMSZ változtatásának szükségességét. A szabályzat változtatásai érintik a Kollégiumi Bizottság működését, az új kollégiumi felvételi rendszert és a lakóhelyükön főiskolás hallgatók kollégiumi férőhelyhez jutásának lehetőségét. Új elem az SZMSZ-ban a házirend és a bentlakási szerződés elkészítése.
Az előterjesztés vitájában szóba került a kollégiumi díjak inflációkövetése. Főigazgató úr megköszönte a Kollégiumi Bizottság támogató együttműködését, mellyel a kezelésük alatt álló lakhatási támogatások összegéből 2000. szeptemberében 18 hallgató lakásproblémáját azonnali támogatással elősegítették.
A Tanács a PTE EFK Kollégiumi Szabályzatát egyhangúlag elfogadta.
- *Jegyzetírással kapcsolatos díjazások*
Dr. Mészáros Lajos főiskolai tanár, oktatási főigazgatóhelyettes előterjesztését Dr. Peterka Gabriella főiskolai docens, képzési igazgató ismertette. Az előterjesztés a Kar által kiadandó jegyzetek elkészítésével kapcsolatos díjtételek emelésére vonatkozik.
A Kari Tanács a javaslatban foglaltakat elfogadta.
- *Tájékoztató a 2001. évi felvétellel kapcsolatos adatokról*
Bettehem József főiskolai adjunktus kari tanulmányi osztályvezető ismertette a beérkezett jelentkezések megoszlását a különböző szakokra, összehasonlítva az előző év adataival. Néhány szakot kivéve megállapítható, hogy a jelentkezők aránya csökkent. A felvételi szóbeli vizsgák előkészületeit ismertette.

Dr. Komáromy László
általános főigazgatóhelyettes

ÖSSZEKÖTŐ

Tudományos Diákköri hírek, információk

A Pécssett megrendezett XXV. Országos Tudományos Diákköri Konferencia Orvostudományi Szekciójában Karunk képviselőiben az alábbi előadások hangzottak el:

Kaposvári Képzési Központ

Börnemissza Ágnes Védőnő Szak IV.:

A védőnő szerepe a gyermek személyiségfejlődésében

Témavezető: Dr. Bódos Tamásné

Hajmásiné Rakos Szilvia védőnő:

Csecsemőkorai hirtelen halál

Témavezető: Harjáné Brantmüller Éva

Pécsi Képzési Központ

Börcsök Réka Dietetikus Szak IV.:

Passzív eutanázia a magyar egészségügyi jogban. Végül is ki dönt?

Témavezető: Dr. Jakab Tibor

Németh Rita Diplomás Ápoló Szak IV.:

Hallás nélkül az egészségügyi "gépezetben"

Témavezető: dr. Werling Józsefné

Szombathelyi Képzési Központ

Gréci Judit Védőnő Szak:

Chlamydia pneumoniae fertőzés szerepének vizsgálata

coronariabetegségek kialakulásában, preventív teendők változása az új elmélet figyelembevételével

Témavezető: Dr. Tarján Jenő

Zalaegerszegi Képzési Központ

Horváth Mónika gyógytornász

Ligamentum talofibulare anterius rupturája utáni konzervatív kezelés eredményeinek nyomonkövetése stabilométerrel

Témavezetők: Tóthné Steinhauz Viktória, Dr. Kádasi János

Nagy Edit gyógytornász

Járástanítás PNF technikával – Járáselemzés

Témavezetők: Tóthné Steinhauz Viktória, Dr. Schmidt Bóia, Szilágyi Tibor

A fenti előadásokból az alábbi hallgatók értek el helyezéseket:

I. helyezett:	Börcsök Réka
II. helyezett:	Németh Rita
III. helyezett:	Hajmásiné Rakos Szilvia

A helyezetteknek és valamennyi előadónak további sikeres TDK munkát kívánva gratulálunk!

2001. évi Kari TDK-konferencia

A Pécsi Tudományegyetem Egészségügyi Főiskolai Kar **Tudományos Diákkörének VII. Kari Konferenciája 2001. május 5-én (szombaton)** kerül megrendezésre a Pécsi Képzési Központ Berek utcai épületében. A pécsi szálláskapacitás szükségessége miatt a konferenciát egynaposra tervezzük, az alábbi program szerint:

10 ⁰⁰	Megnyitó
10 ³⁰	Szekcióülések
12 ⁰⁰	Szünet
12 ³⁰	Szekcióülések
13 ⁰⁰	Ebéd
15 ³⁰	Ünnepélyes eredményhirdetés
16 ⁰⁰	Zárófogadás

Az idei évben 37 hallgató kíván részt venni a konferencián. A szakágakon belüli

ÖSSZEKÖTŐ

Jelentkezők száma között igen nagy különbség van (12 és 2), ezért a megmérettetés 3 szekcióban történik.

1. szekció:

Általános Szociális Munkás Szak (6 fő)

Egészségbiztosítási Szak (4 fő)

Dietetikus Szak (3 fő)

2. szekció:

Diplomás Ápoló Szak (12 fő)

3. szekció:

Védőnő Szak (6 fő)

Orvosdiagnosztikai Laboratóriumi Analitikus Szak (4 fő)

Gyógytornász Szak (2 fő)

Az 1. és 3. szekció értékelő bizottságában a résztvevő szakokat egy-egy vezető oktató képviseli.

Az értékelés és a rangsorolás a korábbi szempontok szerint történik. A zsűri az elhangzott előadások szakmai színvonalának megfelelően a Diplomás Ápoló Szakon I., II. és III. díjat oszt ki. A többi szakon csak a legjobb előadást díjazza. Valamennyi előadó oklevelet kap.

A tudományos konferencia valamennyi résztvevőjének sok sikert kívánunk.

Szervező Bizottság

ALAPÍTVÁNY

A Korszerű Egészségügyi, Szociális és Biotortósítási Szakemberképzésért

és a Korszerű Egészségügyi és Szociális Ellátásért

8900 Zalaegerszeg, Berzei u. 5. 1/1.

☎: (06-92) 313-655

Az Alapítvány a 2000. december 13-án megtartott kuratóriumi ülésen 10/2000. számú határozatában **2 fő tanuló részére 30.000.- Ft/fő összegű díjat alapított.**

A díjat az Alapítvány Kuratóriuma évente ítéli oda azon hallgatók részére, akik a kari szervezésű TDK-n vagy OTDK-n kiemelkedő helyezést érnek el.

A Kuratórium egyben felhatalmazza a testületek munkájában dolgozó zsűritagokat, hogy a díj odaitéléséhez javaslatot adjanak.

A díjra a Kar valamennyi hallgatója felterjeszhető.

Dr. Mészáros Lajos
főiskolai tanár, a Kuratórium elnöke

Zalaegerszeg, 2001. I. 29.

ÖSSZEKÖTŐ

A Pécsi Tudományegyetem Egészségügyi Főiskolai Kar információs lapja

Szerkeszti: A Kari Media Bizottság

A Kari Media Bizottság elnöke: Dr. Komáromy László, általános főigazgatóhelyettes

Felelős kiadó: Dr. Tahin Tamás, főigazgató

Technikai munkálatok: Dr. Horváth Gábor (hvg@apacs.pote.hu)

Szerkesztőség: 7623 Pécs, Rét u. 4. Tel.: (72) 315-766, Fax: (72) 315-941

Nyomdai munkálatok: BORNUS Nyomdaipari Szolgáltató kft.

Ügyvezető igazgató: Borbély Tamás